Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

TỔNG THỐNG TUYÊN BỐ VỀ VIỆC MỘT SỐ TƯỚNG LÃNH BỊ TỐ CÁO :

NĂM THỨ 2 — SỐ 316 | 6 TRANG 10Đ. | THỨ HAI 27-4-1970

Cấp Tiến

TỰ DO • TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN | Giám Đốc Chánh Trị G.S NGUYỄN-V-BÔNG | Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN | Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Hộp thư : 2142 - ĐT : 23.275

Nếu có đủ bằng cớ CỨ XỬ DỤNG các biện pháp hiến định

SAIGON 26-4.— Tham Vụ Báo Chí tại Phủ Tổng Thống loan báo :

Hôm nay, được hỏi về việc một vài Nghị sĩ tố cáo đích danh một số Tướng lãnh Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa có những hành động thay những tại Thượng Nghị Viện sáng nay 24-4-70, thì Tổng Thống cho biết :

— Tổng Thống quan niệm rằng Quốc Gia chúng ta hiện có Hiến Pháp, Luật Pháp, có Giám Sát Viện, có đủ cơ quan hiến định, có đủ phương pháp hiến định để đưa ra và để có biện pháp chế tài thích nghi theo luật định.

— Chúng ta nên xử dụng đường lối đó nếu khi có đủ bằng chứng. Bao là tố cáo không bằng chứng tại một diễn đàn như là diễn đàn Thượng Nghị Viện, nơi mà những người bị tố cáo không có phương cách để biện minh. Nếu các Vị Nghị sĩ đó có đủ bằng chứng như các vị đó đã nói thì các Vị đó cứ xử dụng những biện pháp hiến định đó.

Tổng Thống đã nói Tổng Thống quyết tâm bắt tội thành những đã làm cho bộ máy chính quyền ở mọi cấp được trong sạch, và Tổng Thống sẽ không che chở và không chấp nhận những hành vi phạm pháp ở bất cứ cấp bực nào.

Nhưng T.T. hoàn toàn không tán thành việc tố cáo vô bằng chứng các Vị chỉ huy cao cấp Quân đội tại diễn đàn Thượng Nghị Viện, nơi mà các Vị đó không có phương cách biện minh. Đó là điều không nên làm vì thực sự không giúp được bất trừ tham nhũng một cách nhanh chóng thiết thực mà chỉ có tác dụng bất lợi trước mắt là làm mất uy tín các Vị đó trong lúc họ đang còn giữ chức vụ chỉ huy và ảng hưởng tai hại đến năng suất của công vụ, mà lẽ thì lợi tức khác công chí là kẻ thù chung, Cộng sản.

Nghị sĩ Sách : Không thể tiết lộ những người cung cấp tin tức

SAIGON (TV) 24-4.— Nghị sĩ Phạm văn Sách, hôm nay xác nhận lại rằng, ông không phê bình cấp lãnh đạo quân đội mà những chỉ trích của ông nhằm vào một cá nhân của quân đội.

Trong một cuộc tiếp xúc bằng điện thoại sáng nay với phái viên Tin Việt, Nghị sĩ Sách nói thêm rằng, với tư cách đại diện dân cử, ông hoàn toàn chịu trách nhiệm về những lời tố giác của ông trước diễn đàn Quốc hội.

Vị Chủ tịch Ủy ban Ngoại Giao Đạnh Chế Thượng viện nói tiếp rằng, ông rất tiếc là trong trường hưởng quốc gia hiện tại, ông không thể nào trưng bằng cớ người mà Ông cáo giác. Ông giải thích : những người cung cấp tin tức cho ông là những người thân cận của người bị trách cứ, nếu ông tiết lộ thì người cung cấp tin tức sẽ bị trừng phạt nặng nề vì lẽ người bị cáo giác còn những điều đã được đặt ra...»

Trên đây là lời tuyên bố của ông Nguyễn Đạnh Chế Thượng Viện Hòa Bình VN trước thềm Quốc Hội với anh em báo chí thủ đô hồi 19 giờ 45 tối 25 rạng 26-4.

Xem trang 5 : Kịch Trường do HUY-TRƯỜNG phụ trách

Bắt đầu từ số này : 6 trang 10 đồng

Trang 2 : CHÁNH TRỊ — Trang 3 : K.TRƯỜNG
Trang 5 : TIỂU THUYẾT. (Số tới : S.V.H.S)

*

Khởi đăng từ số mai : Hội chợ Quốc tế Osaka VÀ NHỮNG CHUYỆN BÊN LỀ của bbdpv NGUYỄN KẾ ở Nhựt Bổn gởi về

Sau lễ cầu nguyện tại Chùa Ấn Quang chiều 25-4
2.000 Sinh Viên - Học Sinh và Phật tử xuống đường

7g chiều 25-4 : Th phế bình tiếp tục «xuống đường»

Cảnh sát hộ tống TPB đến HV tổ chức «đêm không ngủ»

★ LƯƠNG KHÊ và TOÀN TÂM ★

SAIGON 26-4 (L.K) — «Sau hơn 5 tuần lễ ăn bánh vẽ của chánh quyền đã khiến cho anh em TPB cảm thấy nhục nhã và đau đớn nên chúng tôi quyết định tiếp tục tranh đấu lại để đòi quyền sống, để đạt những điều đã được đặt ra...»

Trên đây là lời tuyên bố của ông Nguyễn Đạnh Chế Thượng Viện Hòa Bình VN trước thềm Quốc Hội với anh em báo chí thủ đô hồi 19 giờ 45 tối 25 rạng 26-4.

Bắt đầu từ 18g chiều 25-4, người cho biết trước trụ sở HPB VN ở số 57 Nguyễn Thông rộn rịp một cách khác thường.

Đến 7g, đoàn người «que cụt» so hàng tiến bước hướng ra đường Lê văn Duyệt. Nhưng khi đoàn nhân mà vượt tiến tới ngã tư Lê văn Duyệt — Phan Thanh Giản thì bị chặn lại. Trái với những lần trước đây, lần này Cảnh Sát đã thông cảm với anh em TPB và hướng dẫn đoàn biểu tình tiến đến QH trong tiếp tự và yên lặng.

Trước nơi đình Trụ sở Hạ viện, một số biểu ngữ được căng lên một đoạn :

— Địa điểm ghi tên chế nguyện quân cứu Việt Kiều tại Cambốt.

— Nhà cầm quyền phải chịu trách nhiệm vụ tàn sát Việt Kiều ở Miên.

Suốt «Đêm không ngủ», các TPB đã tổ chức một chương trình văn nghệ Tão Cổ Nhạc.

Trong các tiếng đàn giọng ca ai oán của số người tàn tật này, giữa đêm người ta còn nghe tiếng kêu la cầu cứu «Cây gậy mảy rừng của tôi anh em sẽ có mượn tạm làm cu cho anh lại giúp Anh» không biết tôi là con người đi 2 cẳng hay sao ?»

XEM TIẾP H TRANG 6

Lại «xuống đường»

Bắt đầu từ 18g chiều 25-4, người ta thấy phía trước trụ sở HPB VN ở số 57 Nguyễn Thông rộn rịp một cách khác thường.

Đến 7g, đoàn người «que cụt» so hàng tiến bước hướng ra đường Lê văn Duyệt. Nhưng khi đoàn nhân mà vượt tiến tới ngã tư Lê văn Duyệt — Phan Thanh Giản thì bị chặn lại. Trái với những lần trước đây, lần này Cảnh Sát đã thông cảm với anh em TPB và hướng dẫn đoàn biểu tình tiến đến QH trong tiệt tự và yên lặng.

Trước nơi đình Trụ sở Hạ viện, một số biểu ngữ được căng lên một đoạn :

— Địa điểm ghi tên chế nguyện quân cứu Việt Kiều tại Cambốt.

— Nhà cầm quyền phải chịu trách nhiệm vụ tàn sát Việt Kiều ở Miên.

Suốt «Đêm không ngủ», các TPB đã tổ chức một chương trình văn nghệ Tão Cổ Nhạc.

Trong các tiếng đàn giọng ca ai oán của số người tàn tật này, giữa đêm người ta còn nghe tiếng kêu la cầu cứu «Cây gậy mảy rừng của tôi anh em sẽ có mượn tạm làm cu cho anh lại giúp Anh» không biết tôi là con người đi 2 cẳng hay sao ?»

XEM TIẾP H TRANG 6

ĐẠI HÁN CÓ THỂ CỚI BINH QUA CAM BỐT

HÁN THÀNH 25-4 (AFP). — Hôm thứ Bảy Ngoại trưởng Đại Hàn Chơi Kyu Hah nói Đại Hàn sẽ chú trọng cứu xét vấn đề giữa quân đội qua Cam Bốt nếu có lời yêu cầu của chính phủ Lon Nol Ngoại trưởng nói Đại Hàn rất lưu ý đến những biến cố mới đây ở Cam Bốt, nhất là hậu quả của những biến cố đó đối với hòa bình và an ninh ở Á Châu.

NGHIỆP ĐOÀN NHÂN VIÊN PHI HÀNH đầu tiên ở Việt-Nam

SAIGON 26-4-70. — Hôm 24-4 vừa qua, gần 100 phi công, Nam nữ Tiếp viên phi hành đã tụ họp để thành lập một nghiệp đoàn mang tên là Nghiệp Đoàn Nhân Viên Phi Hành Việt Nam.

Nghiệp đoàn Nhân viên Phi hành VNĐã gia nhập vào Liên Hiệp Nghiệp Đoàn Đô Thành thuộc Tổng Liên Đoàn Lao Công Việt Nam, 14 Lê văn Duyệt Saigon.

Nghiệp Đoàn được thành lập với mục tiêu cấp thiết là tranh đấu cải thiện đời sống chức nghiệp cho các hạng Phân viên kỹ thuật, nhứt là đòi hỏi những quyền lợi tương xứng với hàng phân viên phi hành đệ tam quốc tịch đang hành nghề tại Việt Nam.

Nghiệp Đoàn nhân viên Phi hành Việt Nam cũng sẽ cộng tác chặt chẽ với các Nghiệp Đoàn trong ngành Hàng không để bảo vệ quyền lợi chung cho tất cả các nhân viên đang phục vụ trong các hãng Hàng Không tại Việt Nam.

Trường công nên nhắc lại đây là Nghiệp Đoàn Nhân viên Phi hành đều tiên không những của Việt Nam mà của cả Đông Nam Á. Thành phần Hội Đồng Quản Trị của Nghiệp Đoàn nay như sau :

XEM TIẾP D TRANG 6

TIN GIỜ CHOT

TT Nixon có thể viện trợ quân sự cho CAM BỐT

HOA THỊNH ĐỐN 25-4 (Reuter). — TT Nixon hiện đang nghỉ mát tại trại Camp David hôm thứ Bảy trong lúc các quan sát viên tại Hoa Thịnh Đốn cho rằng ông có thể coi thường áp lực của Quốc hội và sẽ gửi viện trợ quân sự và vũ khí sang Cam Bốt.

Tuy nhiên, nguồn tin có thẩm quyền cho biết chưa có dấu hiệu chứng tỏ ông Nixon cũng gửi binh sĩ Hoa Kỳ sang Cam Bốt.

XEM TRANG 6 lộc đỉnh ký của KIM DUNG

...đụng độ với Cảnh Sát

▶ Chủ Tịch UBTĐSV Đoàn Kinh bị đánh ngất gục trước HV và bị bắt giam

▶ Tòa Đại Sứ Miên : đêm qua cảnh sát bắn lựu đạn cay tấn công, nhưng SVHS quyết tử thủ

★ LƯƠNG KHÊ và LÂM HỮU THÁI

SAIGON 25-4 — Buổi lễ cầu nguyện cho Việt Kiều bị tàn sát tại Cao Miên được tổ chức vào 16 giờ ngày 25-4 tại Ấn Quang, sau đó biến thành cuộc tuần hành nhưng bị CSĐC giải tán bằng lựu đạn cay.

Trong phần mở đầu buổi lễ được tổ chức tại lễ đường chùa Ấn Quang với những nghi thức tôn truyền với sự chủ tế của quý vị Thượng Tọa trong Hội Đồng viện Ấn Quang và sự tham dự của trên 2000 đồng bào Phật tử các giới. Tiếp theo, một buổi hội thảo được tổ chức ngay sau đó để Hội đồng viện trưng tranh mục đích và kế hoạch cứu trợ Việt Kiều tại Cao Miên.

Trong dịp này GHPG Ấn Quang cũng cho biết đã đề cử 3 vị TT Thích Minh Giác, Thích Quảng Long, Thích Hộ Giác thành lập Phái đoàn sang Cam Bốt để tiếp kiến nguyên nhân và Ủy lạo Việt Kiều bị nạn tại đây.

Tiếp đó phần phát biểu ý kiến của G.S Vũ văn Mẫu, kêu gọi GH phải nghĩ thế nào để bảo vệ Kiều Bào thiết thực hơn trong giai đoạn hiện tại.

Sau đó SV Đoàn văn Toại đã kêu gọi đồng bào cố gắng tích thảo để ấn, bộ cuộc tranh đấu của SVHS nhằm là việc chánh quyền Cao Miên đã tàn sát Việt Kiều, buổi hội thảo được thay thế bằng cuộc xuống đường tuần hành trên 2000 đồng bào Phật tử và Sinh Viên Học Sinh.

Vùng chùa Ấn Quang trên ngập hơi cay

Trong khi đó thì từ các ngả đường Phan Thanh Giản, Minh Mạng, Lý Thái Tổ, Bà Hạt và Sư Vạn Hạnh, Cảnh sát đã bố phòng sẵn các nút chặn và người ta phỏng định có trên 50 xe CS đã quân xuống trên các nút chặn này.

Những hàng rào Cảnh sát dăng đăng sẵn kín, tay phím đã sẵn sàng.

Đồng hồ chỉ đúng 19g 15 thì cuộc xuống đường của Sinh viên đã thực sự bùng nổ. Các xe gắn máy đã sắp hàng hàn trong rất ngẫu nhiên và vào hàng rào cảnh sát mặc cho việc bắn lựu đạn cay khuấy động trong bùng.

Và hàng rào Cảnh sát tại góc đường Bà Hạt — Sư Vạn Hạnh đã bị vỡ tan, các Sinh viên cảm hiểu sự chạy thoát và nhưng liền đó mọi trai lưu đan «cay» được tung ra và nhiều trăm đồng đã lăn tròn trên đường khắp Ngã Bảy. Tiếng kêu ca, tiếng chửi rủa vang lên đồng loạt với những bước chân chạy rầm rầm.

XEM TIẾP A TRANG 6

Xem trang 5 : Cô Gái Ký Bác

Cộng sản phá hoại đường xe lửa nối liền Nam Vang và Sihanoukville

Cam Bốt yêu cầu Hoa Kỳ OANH TẠC BỘ CHỈ HUY V. CỘNG

● ĐỀ PHÒNG NAM VANG BỊ TẤN CÔNG, XÓM NHÀ NỔI BỊ KÉO ĐI CÁCH THÀNH PHỐ 3 CÂY SỐ.

HOATHINH ĐỐN 25-4 (AP).— Tự Washington Post hôm thứ bảy loan một tin từ Saigon rằng chính phủ Cam Bốt đã yêu cầu Hoa Kỳ oanh tạc các Bộ Chỉ huy của Việt Cộng tại Cam Bốt.

Ký giả Keiser của báo kia cần cứ vào tin thông thạo cho biết chính phủ Cam Bốt đã — cho Hoa Kỳ biết địa điểm chính xác của các bộ chỉ huy Việt Cộng.

Theo tài liệu trên, Chính phủ Cam Bốt đã yêu cầu Hoa Kỳ xử dụng cả phi cơ B52 để oanh tạc các căn cứ của Cộng sản.

Bài báo này cho biết tại Saigon đêm thứ Sáu chưa có dấu hiệu nào cho thấy Hoa Kỳ sẽ đáp ứng ra sao.

Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ hôm thứ Bảy đã cho biết Hoa Kỳ chưa nhận được lời yêu cầu trên đây nhưng cũng không gợi bất kỳ sự kiện rằng trong tương lai Hoa kỳ có thể nhận được một lời yêu cầu như vậy.

Angtasom thất thủ chưa?

ANGTASOM 26-4 (UPI). — Quân Nhảy Dù và Bộ Binh Cam Bốt đã giao tranh với khoảng chừng 500 quân VC trong bán kính 10 dặm tiếp hôm thứ Bảy để cố gắng tái Angtasom, quan trọng khối tọa vào tay Cộng sản.

Nhiệp ảnh viên Tonhio Sakai của hãng UPI cho biết : các cuộc giao tranh vẫn tiếp tục diễn ra trong ngày thứ Bảy quanh thành phố này cách Nam Vang 60cs tiến quốc lộ số 3.

Kẹp bị tấn công bằng đường biển

Bộ Thông Tin Cam Bốt lại loan tin cho biết là quân Việt Cộng đã đường biển đã lại tấn công vào thành phố hải cảng Kẹp hôm thứ Sáu Bấn tin này cho biết một số thường dân vô tội đã bị tử thương trong cuộc tấn công bắt ngờ này.

XEM TIẾP B TRANG 6

Phái đoàn VNCH ĐÌNH HOÃN NGÀY lên đường đi Nam Vang

SAIGON 25-4 — 1) Ủy Ban Cứu Trợ Việt Kiều Cam Bốt đã liên lạc yêu cầu Bộ Kinh Tế đành một số gạo 500 tấn để tiếp tế cho Việt Kiều bất hạnh. Bộ Sắc quan đã thỏa thuận. Số gạo này được trở tại Kho Bộ Kinh Tế và sẽ được Ủy Ban lấy ra tiếp tế kiều bào tùy theo nhu cầu.

2) Bộ Quốc Phòng đã chuẩn bị sẵn phương tiện chuyên chở. Ngay bây giờ, Bộ có khả năng chuyên vận mỗi ngày 2.500 người bằng máy bay từ Nam Vang về nước.

3) Vì đường thủy, Hải quân Việt Nam có thể chuyên chở mỗi chuyến độ 10.000 người, nhưng việc chuyên vận đợc sông Hậu giang còn đang nghiên cứu vì tình hình an ninh tại các tỉnh gần biên giới.

XEM TIẾP C TRANG 6

CHỈ TRONG 1 HAY 2 TUẦN NỮA : Bộ chỉ huy CS sẽ tung ra chiến dịch đánh lớn đến tháng 6

SAIGON 25-4 (AP). — Những nguồn tin thông thạo hôm thứ Bảy cho biết Bộ Chỉ huy Cộng Sản đã chỉ thị cho binh sĩ, trung I hoặc hai tuần tới, tung ra chiến dịch X, để phá các thành quả của chính quyền bình định và lấy lực • trao trách nhiệm cuộc chiến cho người Việt• của VNCH.

Tên của chiến dịch này được đề cập trong tài liệu địch bị tịch thu, nói rằng một loạt các cuộc tấn công sẽ được tung ra chỉ tới tháng 6 !

Người ta cũng nhớ, Chủ tịch Quốc hội BV Trương Chính trong dịp lễ kỷ niệm 100 năm sinh nhật Lénine hôm vừa qua đã đề lộ ý định cố sự thành trong lớn trong hàng ngũ đảng CS Bắc Việt.

Sự chỉ trích này đã được nêu lên trong I kiện tài liệu bằng trung tướng đảng CS Bắc Việt Kiến nghị này bộ trao các đảng viên hãy có những đức tính và chịu rằng cần phải khác trở ra khỏi lãng nhăng phải từ có một tinh độ thấp kém. Kiến nghị này con cho rằng đã có những thiếu sót trong sự tổ chức cũng và trong việc giáo dục một số đảng viên thấp kém.

Người ta còn nhớ, Chủ tịch Quốc hội BV Trương Chính trong dịp lễ kỷ niệm 100 năm sinh nhật Lénine hôm vừa qua đã đề lộ ý định cố sự thành trong lớn trong hàng ngũ đảng CS Bắc Việt.

Trong tài liệu của địch bị tịch thâu nói rằng chương trình bình định là chiến chia khóa để tới thắng lợi quyết định trong cuộc chiến này.

Đồng thời tài liệu thức giục binh sĩ VC hãy tực tiến tấn công lực lượng VNCH để chứng tỏ là VN CH không thể thay thế Hoa kỳ được.

Bắc Việt sẵn sàng thanh trừng lớn

HÀ NỘI 26-4.— Đảng Cộng sản BV đã tiết lộ thì chính các đảng viên và cho hay rằng một số các đảng viên CS đã mất tinh thần chiến đấu, trong khi những người khác đã tỏ ra thấp kém và tỏ ra không hiểu biết gì mấy về những vấn đề chính trị.

VỤ 4 VÀ-LI BẠC 1 số Hoa thương bị dính líu

SAIGON 26-4 (SGT).— Vụ tiền lậu ra Ngoại quốc với vé và lấy bạc và chi phiếu, được sự vận suất cả trăm tại các cơ quan Cảnh sát nay sắp được đưa sang Tòa án một trận thụ lý và sáng thứ bai 27-4, cuộc thẩm vấn sẽ được khởi sự, nhân vật mấu chốt trong vụ này mà người ta cho là giả cả chiếu ở quan cao cấp có cao dự vào.

Nguồn tin nầy tiết lộ rằng có nhiều đại hoa thương từ miền Nam tới miền Trung, đã có tên trong danh sách đương đầu lấu cùng như có tên trong số lối hơn 1.000 ngân phiếu được ghi bằng tiền đô la Mỹ và cả đô la Hồng Kông đã chuyển sang các chương mục tại Hồng Kông.

Trong số những hoa thương tên tuổi, có những tay gốc như ông chủ, nhà hàng Đồng Khánh, người trong số lớn là có dính líu trong một vụ chuyển ngân lớn lao trước đây, ông chủ nhà hàng Victory ở chợ cũ Saigon, cũng nhiều chủ nhà hàng khác. Những người này đã được giấy mời với Tòa án để lấy cung với tư cách bị cáo hoặc nhân chứng vào ngày mai 27-4.

LAI RAI... KHÊU MÓC

★ THẦY RÙA phụ trách

✱ Sau khi đã bắt mấy vụ chuyển ngân lậu không là, dính líu tới một số tay to một lớn của ngu Nam kinh không nhỏ, một ông đốc gia của C.T. tu lu phòn lại cho T.R. tui, đòi hỏi C.T phải chạy ở-ơi chính cho thiệt mạnh, bắt buộc phá được phải trông tri thống tay, điều hành. Kết quả, T.R. tui phải dạ dạ, vâng vâng cho qua tang lễ cho thiệt sự trong bụng bằng đồng ý với ông kia chín nhân hết trên.

✱ T.R. tui hỏng đồng ý mi đông bạn gia kia, hỏng phải vì T.R. tui muốn đương đường thanh những đâu. T.R. tui hỏng đồng ý vì thấy tui có nhiều lý do hay đồng trình, hay chức nhỏ, trình hay tới đâu phải... ngăn mà nghe tới đó.

— Trước hết, xin nhắc lại thôi ông Hương cho mấn Thủ Trong. Ngày mới lên ngôi, ông Hương quo gây cu ngoài... trong bố rằng ông nhớt đình hết trở tham nhũng đặp đồng thêm đặp đồng dưới. Nhưng chỉ mấy tháng sau chính ông Hương lại nói rằng : «Bắt trở hết thì rồi lấy người đâu mà mấn việc ?»...

— Công trong chiến hướng đó, nên T.R. tui hỏng lm ông PTT Kỳ trong nói như vầy : «Nếu tui có chết thì sẽ chết vì tay tham những chứ không phải chết vì CS».

Thiên hạ đồn rằng, sau đó, PTT đã than phiền cho tuyên bố đó quá trớn.

Ngăm lại, PTT Kỳ cũng đã hiểu lý. Nếu PTT nhà mình có chết vì tay tham những thì sức mấy mà thêm những nó chết vì tay PTT... Rồi bỏ cái chết người cho ông gió người cần chết nhỉ. Mà người nông cần chết rồi bỏ thì làm cả bà chi mà rồi bỏ cần chết rồi bỏ đợc...

Khi cái ung thư nó con nhỏ hoạ cho thì thì thấy thuốc... rút ung thư ra khỏi cơ thể. Nhưng khi mà ung thư đã lắng, bay lên... cơ thể thì sức mấy mà nó sẽ để rút cơ thể ra khỏi ung thư ? Nếu giả cho Đại Đội Chung tự lo hàm tương, hoa cũ đã... làm đàn tăng là thương tách.

Trừng trị thẳng tay, điều hành, đánh trống đồng chuông, bắt mấy đồng rồng, đường mắt tới ngọn cây, tôi chết nói rồi kêu nó trở ?

✱ Sau cùng, T.R. tui cần thuật lại chuyện xưa, tích cũ kinh nghiệm như vầy :

— Ngày xưa, Vua Cần Long Hạ Giang Nam, vi bách di thanh tra quan lại. Khám phá được một cuo hàm, Vua bèn ra lịnh mang... chặt chẽ cho đầu cho dân coi chơi cho vương. Chẳng tưởng chưa đặt hỏi, đao phủ chưa kịp ra tay thì có bà lão đội đơn xin tha cho tội, xin cho từ tội phục hồi chức cũ. Bị chọc quá, Vua Cần Long xử tha xác cả tay, tha cả mà một hồi rồi hỏi : « Tại bà trừ thân những cho dân nhờ, vào đâu mà bà nói ? Tâu ta mà ni. »

Các vị bà lão đặp đầu dưới đất, tâu rằng : «Muôn tâu Thánh thương quan nhớ chăm chắc ở đây đã lâu, ăn nhiều tôi, no nắp rồi. Nên tiếp tục chức vụ cũ thì hão sẽ ăn cho nhỏ thôi. Nếu giết đi, đổi quan khác tới, ông ta cần ăn, xác ko cho mạnh, đóp phải sáo dân nào đem phải đổ thì chỉ hại hơn muốn phần».

Vua Cần Long cười rồi thấy mà... bảo cả xây là đời rồi cũng đành chịu là Thầy Rùa tui hỏng lý ngăn bạn.

T.R.

Việt kiều trên đất chết

★ CHỈ LINH ghi ★

Hề gặp người Việt Nam là «cắp dưỡng»

Đoàn Việt kiều thoát qua ngã biên giới từ Chân Đắc chạy về đến Phú Lâm đã cho Phái Viên Cấp Tiến hay rằng, trước kiểu, lúc mới đào chánh Sihanouk, thì phong trào lính Miên bắn giết người Việt, chỉ nằm trong phạm vi truy lùng và xử tử các phần tử VC hay thân VC đang lẩn lút trong số Việt Kiều.

Nhưng sau đó, phong trào «Cấp-Dưỡng» bùng lên trên mạnh mẽ, và từ 2 tuần lễ nay, không cứ gì là VC hay không Việt Cộng, hễ cứ thấy người VN là tha hồ bắt cóc bắn bắt nhốt công khai, và đánh đập bắn giết, hiếp dâm đã đời, đến đem tới sống luôn trên giòng MêKong.

Ai cũng có quyền bắt !

Các người có thẩm quyền bắt Việt Kiều, thì không cứ là các nhà chức trách như Cảnh sát, an ninh hoặc là lính chính quy, mà các thanh niên Cao Miên, hễ gặp Việt Kiều đâu, là cũng có quyền bắt đem nhốt đâu kín, làm những chuyện tồi bại với phụ nữ Việt và tha hồ lấy tiền đồ, với Nam giới.

Do đó, hiện nay đại đa số Việt kiều sống tại các thành phố lớn nhỏ ở Cao Miên đều sơn nhỏ lo sự. Thấy ở chiếc công xa đỗ xịch trước nhà là tất cả giả trẻ lớn bé, đều hồi hoảng sin thở.

Cấp một tốp thanh niên Cao Miên nào đi ngang, là cha mẹ, vợ chồng con cái đều giựt mình không biết số bị bịt mắt dẫn đi biệt tích lạc não mà không mong có ngày trở lại.

(XEM TIẾP TRANG 6)

LẬP TRƯỜNG VỀ QUYỀN TỰ QUYẾT CỦA DÂN VIỆT NAM

★ NGUYỄN VĂN BỔNG

Bài diễn văn ngày 21-4-1970 của Tổng Thống Nixon về Việt Nam có phác họa quan điểm chính thức của Hoa Kỳ về một giải pháp chánh trị cho Việt Nam.

Chính ông mệnh danh đó là «giải pháp chính trị công bằng». Ông nêu ra 3 nguyên tắc hướng dẫn quan niệm Hoa Kỳ về giải pháp đó như sau :

Thứ nhứt, giải pháp đó phải phản ánh ý chí của nhân dân Việt Nam, tự quyết về tương lai Việt Nam không có sự can thiệp của bên ngoài. Vì ý niệm công bằng, Hoa Kỳ sẵn nhận sẽ triệt thoái vĩnh viễn tất cả lực lượng Hoa Kỳ một ngày nào đó. Bù lại, Hoa Kỳ phải thấy Bắc Việt triệt thoái vĩnh viễn tất cả lực lượng Bắc Việt và được bảo đảm rằng họ sẽ không trở lại.

Thứ nhì, giải pháp chính trị công bằng phải phản ánh mối tương quan hiện hữu giữa các lực lượng Chánh trị. Hoa Kỳ nhìn nhận việc phân chia quyền lợi giữa các lực lượng chính trị Việt Nam là phức tạp, nên sẽ mềm dẻo và không đưa ra một đề nghị nào cứng rắn, buộc đối phương nhận cả hay bác cả.

Thứ ba, Hoa Kỳ sẽ tôn trọng kết quả của giải pháp chính trị đã được thỏa thuận. Nhưng Hoa Kỳ không chấp nhận yêu sách của Cộng sản đòi hỏi phải trước hết lật đổ Chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa rồi mới thương thuyết thật sự.

Nhìn chung, 3 nguyên tắc vừa kể phản ánh được ít nhiều ý niệm công bằng :

— Hai bên cùng phải rút hết quân đội ra khỏi miền Nam.

— Hai bên không đặt điều kiện tiên quyết để thương thuyết thật sự.

— Hoa Kỳ đặng muốn Bắc Việt và Hoa Kỳ đề cho nhân dân Việt Nam tự quyết định lấy tương lai không có sự can thiệp của bên ngoài, và cả hai bên phải tôn trọng kết quả phản nghị của nhân dân Việt Nam về tương lai của họ.

Và cũng vì nguyên tắc công bằng, Hoa Kỳ muốn giải pháp chính trị cho Việt Nam phản ánh mối tương quan hiện hữu giữa các lực lượng

(Xem tiếp trang 6)

CHÁNH TRỊ

Thực chất của CUỘC BẦU CỬ HỘI ĐỒNG XÃ

III — NGUYỄN TẤN BI

VAI TRÒ CỦA NGÀNH THÔNG TIN TUYÊN TRUYỀN TRONG THỜI GIAN TIẾN BẦU CỬ VÀ BẦU CỬ.

Bầu cử Hội Đồng xã và Ủy ban hành chánh xã là kềm khuyết ứng cử viên nhất. Trước ngày bầu cử, các cơ quan thông tin tuyên truyền của chánh phủ vẫn im lìm, không hoạt động gì cả. Đã nói ở nông thôn người dân còn mặc cảm rất nhiều đối với chánh quyền, do đó, ngay tại những quận, tỉnh vẫn không thấy người ta mở chiến dịch nào để khuyến khích những người có thiện chí ra tranh cử cả. Việc nầy có phải chăng là nằm trong sự thiếu nguyên tắc chuyên tiếp, để cho Ông Xã trưởng sở tại, dương nhiên không muốn mình phải gặp nhiều đối thủ? Chỉ có một thiểu số rất ít trong một xã, đêm được trên đầu ngón tay là biết ngày nào nộp đơn tranh cử, ngày nào khóa sổ. Những điều kiện để ra tranh cử thì thật là dân chúng như trời ba mươi. Không thể viện lẽ là làng đã có dân thông cáo rồi. Dân thông cáo cho một việc làm trọng đại như vậy là đủ sao?

Trường cần nên quảng bá rộng rãi chánh sách bầu cử của chánh phủ, minh định vai trò ứng cử viên, đặt lại quyền lợi cử tri v.v... Ít nhất việc làm đó cũng tạo cho nhân dân một ấn tượng tốt đẹp, hay nói đúng ra một ý thức mà chính người dân không sẵn sàng một ý niệm nào cả...

Chớ năm 1969, cũng cuộc bầu cử xã ấp, ngành thông tin tuyên truyền đợi tới giờ thứ 25 mới cho xe loa đi phóng thanh, kêu gọi đồng bào hãy đẩy thật sớm đi bỏ thăm, và không đi bỏ thăm là tiếp tay cho Cộng sản v.v...

Việc làm của ngành chuyên môn còn có tính cách lơ là, thì hoàng hồ là người dân vốn chưa có một ý niệm rõ ràng rất nào? Trách ai?...

Cũng nên cho các ứng cử viên xã trưởng chẳng hạn, ra nói chuyện với đồng bào trong xã một cách công khai, như các kỳ bầu lớn, để cử tri có dịp chất vấn các bộ mặt cầu tài cử vào hành động của họ, cũng như để cho các ứng viên mới thấy đó là một sinh hoạt dân chủ thật sự, để họ yên tâm ra tranh cử mà không nghĩ rằng sự tranh cử chỉ đưa đến cho họ một thất bại v.v...

Có được như vậy, những bộ mặt nham nhở, những kẻ cón mộng cướng hào ác bá sẽ bớt xuất hiện, những chỗ cho người có thiện chí phục vụ can đảm mà ra với đồng bào. Còn gì buồn cười hơn, dân trong xã phải đi bầu một ông xã trưởng mà chính ra họ không biết mặt, biết tên?

NHỮNG ĐỀ NGHỊ BỔ KHUYẾT :

Sắc luật 45-SLINV có tính cách tổng quát nhằm vào việc cải tổ hành chánh nông thôn chỉ không qui định một luật lệ tranh cử. Do đó, nếu có thể được, xin bổ khuyết :

a) Xét lại nguyên tắc chuyển tiếp (Principe de transition) nếu người đang tại chức muốn tranh cử thêm nhiệm kỳ.

(CÒN NỮA)

VẤN ĐỀ

TẠI SAO CHÚNG TA CHỐNG CỘNG?

(TIẾP THEO)

Đến ngày nay khi mà sổ đồng bào khỏi vì CS biết sự CS càng ngày càng nhiều thì chuyện cũ không mấy ai nhớ nữa. Có ai nghĩ rằng 20 năm trước đã có người sớm hiểu CS. liều mạng ra chống Cộng để còn được mảnh đất tự do ngày nay. Nên nhắc lại chuyện cũ là một bổn phận vậy.

Tại sao chúng tôi đấm quả quyết rằng lập trường CS có hại cho cuộc cách mạng giải phóng dân tộc? Không phải bây giờ mới có như vậy. Đã nói như vậy ngay từ khi CS mới nắm chánh quyền năm 1945, nhưng nói không ai nghe nên bây giờ phải chịu cực nói nữa.

Trước khi lý luận về chánh trị, xin phép nhắc lại một vài việc cũ mà người V.N. nào hơi lớn tuổi cũng biết.

Việc CS làm bộ (giải tán) Đảng của họ.

Người nào hơi lớn tuổi đều nhớ rằng năm 1955, sau khi cướp được chánh quyền trong tay chánh phủ Trần trọng Kim (do Nhựt đưa lên sau ngày đảo chánh pháp 9/3/1945 máy ông V M tuyên bố tự giải tán đảng CS để cho các đảng viên CS lấy tư cách cá nhơn đứng trên lập trường quốc gia đi kháng chiến chống Pháp. Hồi lúc đó ngoài những người có chưn các đảng phái quốc gia đồng bào nhỉnh không mấy ai thấy rõ mánh lới của CS.

Xin nói thí dụ như vầy:

Mình lập tiệm bán phở, cực khỏ 20 năm trời tiệm mới nổi tiếng đắc hàng. Đến đó, thứ hỏi mình nữ nào một sớm một chiều mang dầu hắc ra bôi bỗ bảng hiệu cũ hơn 20 năm để về thay vô đó một cái tên mới, chưa ai biết hay không? Nếu [illegible] cực là phải có lý do gì đó, [illegible] cái lợi gì đó mới làm như vậy. Chắc là đồng bào phải [illegible] y như thế.!

Đảng CS tranh đấu từ 1921 cho đến 1945, đọc đường biết bao nhiêu tù đày, chết chóc, biết bao nhiêu lý sinh lao khổ. Như vậy, tại sao khi cướp được chánh quyền, CS lại có thể thay bảng hiệu qui để đảng như họ đã làm Đảnh rằng việc giải tán Đảng CS chỉ là một •chướng• chánh tự tuyên bố trên giấy tờ, nhưng nhứt định lắkhiiam như vậy, anhCSphảicó lý do gì đó, có lợi ích gì to tát lắm mới làm chớ. Không lẽ buồn tình làm khơi khơi cho vui vậy hay sao?

Anh CS đã có dụng ý gì khi làm như vậy?

Trước khi trả lời, xin phép nêu vấn câu hỏi đã.

CÂU HỎI THỨ NHỨT

Nếu năm 1945 ra một đảng hăn trên lập trường CS treo cờ búa liềm mà V.N. mau độc lập khỏi kháng chiến lâu dài cực khổ để rồi bị chia hai thì tại sao CS lại không dám ra mặt công khai CS còn chế ra cờ khác xưng tên khác làm bộ giải tán Đảng chi vậy?

Câu hỏi thứ nhì :

Nếu cuối năm 1960, tự xưng là CS, treo cờ đỏ sao vàng, thì V.N. mau thống nhứt, mau hòa bình thì tại sao VC lại tranh tiếng, tự xưng là M.T.G.P.M.N. chế cờ khác, lập Đảng mới và chối bai bai rằng minhkhông dính liu gì tới Hà nội hết chi vậy?

Như vậy có phải là chính mấy ông CS cũng đã giản triệt nhìn nhận rằng Ra Mặt CS là khó thành công hay không?

Sự thật như thế nầy :

— Ngay khi đại chiến thứ 2 chưa chấm dứt, Mỹ đã nhận thấy trước là: Sau chiến tranh, nếu trên thế giới còn nhiều nước còn bị lâm thuộc địa thì thế nào CS cũng chen vô các nước đó. Trẻ hình làm •cách mạng giải phóng dân tộc•, đối gạt lôi cuốn quần chúng để bành trướng thế lực.

Nếu để xảy ra chuyện như vậy thì lợi cho Nga mà hại to cho Mỹ và các nước tự do phe nước còn bị lâm thuộc địa thì thế nào CS cũng chen vô các nước đó. Trẻ hình làm •cách mạng giải phóng dân tộc•, đối gạt lôi cuốn quần chúng để bành trướng thế lực.

Nếu để xảy ra chuyện như vậy thì lợi cho Nga mà hại to cho Mỹ và các nước tự do phe các nước có thuộc địa như Ấnh, Pháp, Hòa lan v.v... phải trả tự do cho tất cả thuộc địa của họ.

Dĩ nhiên tình đời ai cũng vậy Mỹ có ý ủng hộ cho các thuộc địa được độc lập thì Mỹ cũng muốn là sau khi độc lập các nước kia phải có đường lối thân thiện với Mỹ mới được. Nếu ủng hộ cho họ người ta độc lập rồi người ta lại chạy theo Nga chống lại mình thì Mỹ còn ủng hộ để tế khao gì? Chuyện đó rất dễ hiểu. Nếu theo Nga thì Mỹ không ủng hộ mà còn chống nữa là khác.

Sau chiến tranh, đã cho thế giới thấy rõ thiện chí của mình. Mỹ trả độc lập liền cho Phi luật Tân là thuộc địa duy nhứt của họ. Được như vậy tức nhiên Phi luật Tân trở thành độc lập, chống Cộng thân Mỹ và được Mỹ tận tình giúp đỡ trở ngày nay, năm 1954, phe CS tổ cáo là Phi chỉ độc lập bánh về nhưng tại sao cả thế giới đã chập nhận cho Phi vô Liên hiệp Quốc?

Ở Nam Dương sau khi Nhựt ăn bom nguyên tử đầu hàng thì chánh phủ do Nhựt dựng lên của hai ông Hatta. Suekarno còn ngồi lại đó (trong khi ở V.N. lật chánh phủ Trần trọng Kim) 2 ông Nam Dương theo Nhựt nay đáng lẽ có tội với đồng minh nhưng Mỹ cho rằng họ đã theo Nhựt thì chắc không chống CS nên ủng hộ 2 ông nầy độc lập. Để quốc Hòa Lan đem binh trở sang định tái chiếm Nam Dương thì Mỹ can thiệp. Hòa Lan phải rút binh về, trả độc lập hoàn toàn cho Nam Dương không kháng chiến mà tự nhiên thành, gia nhập LHQ như mọi người.

Trong khi đó, đế quốc Anh để rằng kềm Ấn Độ trong vòng thuộc địa như trước thì sẽ bị Mỹ can thiệp, bèn lẹ lẹ trả độc lập và chia Ấn độ làm hai, Ấn và Hồi và dự hai nước nầy bằng lòng ở trong khối Liên hiệp Anh với mình.

Nhìn về V.N. chúng ta thấy những gì?

Như ai cũng biết, ở VN thì CS thành lập cái gọi là Mặt Trận V.M. Ở Tân trào (Thái nguyên) và tuyên bố năm 1941 rằng Mặt Trận V.M. thì phe đánh Phát xít Nhựt. Đã theo Đông Minh thì thế nào từ 1941 cho tới ngày Nhựt đầu hàng, thế nào V.M. cũng có liên lạc ít nhiều với Anh, Pháp, Mỹ. Hồi đó, tuy có giúp đỡ V.M. ít nhiều đề phá rối sau lưng Nhựt nhưng các đồng minh thì abiết V.M. là thổ trần của Đảng CS. Do đó mới có việc chia V.N làm hai giao cho Tưởng giới Thạch và Anh tước khí giới Nhựt chớ không cho V.M xía vào.

Nhựt đầu hàng nhà bỏ trống CS nắp dưới chiếu bài VMthừa cơ cướp chánh quyền. Người VN mình ham độc lập là ráp vô chớ có đề ý đến mấu cớ và ảnh hưởng hậu quả của miếu ra sao đâu. Nhưng đó đâu phải là lỗi của đồng bào mình. Trước giờ có ai dạy chánh trị cho đâu mà biết phân biệt lợi hại.

Phần ông thực dân Pháp, thấy anh CS giựt được chánh quyền là sướng như trúng số độc đắc. Nước V.N. lọt vô tay CS thì chắc mèn thế nào Mỹ cũng bỏ V.N. xây qua ủng hộ Pháp để Pháp chống Cộng. Và như vậy, trước mắt thế giới, thực dân Pháp có lý do, có •chánh nghĩa• để trở qua tái chiếm V.N. mà không bị các nước phe Mỹ chỉ trích. Và chuyện đó đã xảy ra rồi đó.

(Còn tiếp)

Sưu khảo và Nghị luận

NÓI CHUYỆN VĂN NGHỆ với Cộng-Sản

của PHẠM-THÁI

(TIẾP THEO)

Trở lại vấn đề sinh tồn của con người, chúng ta thấy rõ rằng muốn sinh tồn con người phải hoạt động, phải •làm việc• phải •lao động•. Ngồi khoanh tay ở không một chỗ thì ai lo cho mà sống?

B)— Sinh tồn không có nghĩa chỉ là vật chất

Con người cần phải •lao-động• mới sinh tồn được. Tuy nhiên, nói đến sinh tồn thì phải nghĩ rằng sinh tồn không có nghĩa là chỉ lo có một phía vật chất như cũng sống cần từng quả quyết. Ai không biết rằng ở Ấn độ và Tây tạng có nhiều phái sư (fakir) và người tu tiên (yogi) đã đạt đến cảnh ngồi không nhúc nhích hàng cục năm trời không ăn uống để tham thiền nhập định, thoát hẳn vật chất đưa sự sống của linh hồn đi không biết là về cõi nào đó quả thế xem hết không thấy hay nhưng ngược lại, xem hết hay quá của cõi thế quên đó được. Theo lời, tuyên truyền của cộng sản thì ông Hồ chí Minh cơm với rau muống muối vừng ngũ gióng tre đi dép vô xe hơi đề hết tâm trí lo cho dân tộc. Đó là không phải là bằng chứng rằng, tính cảm đã chiến thắng vật chất ư?

Tóm tắt lại, sinh tồn của con người gồm cả vật chất, tinh thần và tinh cảm.

C.— Ba yếu tố vật chất, tinh thần, và tinh cảm với hoạt động sinh tồn của con người.

Con người hoạt động để sinh tồn về mọi mặt đành rằng cần vật chất tối thiểu là cần lo đầu sở như chũng tôi đã nhìn nhận (xem lại chương •nghệ thuật vì nô lệ•) nhưng cái lo về hai mặt kia không phải không có và không quan trọng. Nhận xét kỹ, để giải quyết vấn đề sinh tồn tăng quát con người có những thái độ sau nầy :

— Hoạt động bào đảm sinh tồn vật chất tối thiểu.

— Vật chất tối thiểu có rồi, nghĩ đến tinh thần, tinh cảm vì bồi dưỡng tinh thần, tinh cảm cũng là bồi dưỡng cho sự sống vậy.

Chúng ta tạm thời phân tách rõ rệt như thế cho dễ lý luận, thật ra đời sống con người không thể nào hoàn toàn ngăn nắp, máy móc và đồn đi nơi thể. Do cá tính, do di truyền do huyết thống gia đình, dân tộc, do điều kiện đã đưa kể hậu v.v... quan niệm mỗi tôn ở mỗi cá nhơn còn ngăn mỗi khác, không ai giống ai cả.

— Người thiên vật chất hơn tinh cảm thì hoạt động để tìm sinh tồn vật chất, tích lũy của cải.

— Người trọng tinh thần, tinh cảm hơn vật chất thì làm ngược lại. Trái qua lại vô cùng người, cá trong sự sống [illegible] ngày, ta đã có dịp thấy không biết bao nhiêu trường hợp con người hy sinh vật chất để được tinh thần và tinh cảm.

Để thành cao hóa việc làm của tinh cảm sản thường hồi hóa Tranh đấu cho những thế hệ sau nầy có •cơm áo và chuyện •. Thoạt nghe ai cũng phải cũng là hay nhưng hành động như thế có phải chính người CS hy sinh vật chất của mình ngày nay để làm thỏa mãn cái tinh họ thương các thế hệ tương lai không? Bù lại, chúng ta cũng thường thấy nhiều người, [illegible] bạc chật nách cả tủ nhưng [illegible] định không bỏ tiền xem hát hay đọc sách bao giờ, cho đó là mất thì giờ nhàm nhỉ để thì giờ đi làm ra tiền lợi hơn.

(CÒN NỮA)

Chính sách viện trợ Kinh Tế và Quân Sự của Hoa Kỳ

lý tuấn phong

(TIẾP THEO)

9) Ngân khoản giúp không (Development grants)

Ngân khoản nầy dành để những quốc gia nào [illegible] dưỡng phát triển, mà đã số giúp cho những chương trình viện trợ kỹ thuật trong các ngành kinh tế và [illegible] dục (Td: Chương trình viện trợ Hoaky đã [illegible] triệu quốc sách tiểu học giúp cho chính phủ VNCH.

3 — Ngân khoản hỗ trợ (supporting assistance)

Mục đích dầu tiên [illegible] phải là để giúp quốc gia đó phát triển nhưng là để bảo [illegible] quyền lợi của Hoa Kỳ trong cuộc chiến tranh lạnh để làm sao.

a) giúp các quốc gia đương sự đủ binh lực.

b) duy trì được những quyền lợi chính yếu

c) ngăn chặn khỏi có những xáo trộn về kinh tế, những điều có thể đe dọa những quyền lợi chính trị của Hoa kỳ.

4. Tự ý góp tiền bạc vào những tổ chức quốc tế.

Thực Phẩm

Năm 1954 Quốc Hội Hoa kỳ đã thông qua một dự luật •Phát triển giao thương Nông nghiệp và viện trợ [illegible] (hay luật 480) [illegible] các sản phẩm nông nghiệp thặng dư cho các nước bạn bằng tiền. Với 10 triệu ngân khoản viện trợ [illegible] việc trả tiền mua [illegible] sản thặng dư đó để chánh phủ Hoa kỳ [illegible] hỗ trợ dân [illegible] 480 cung cho phép được tặng không hoặc dưới hình thức cho vay cho những nước đó, bằng đồng 480 cũng cho phép tặng các sản phẩm nông nghiệp thặng dư cho những nước có nạn đói, hoặc tình khẩn cấp [illegible] (Td: Chương trình viện trợ [illegible] CA (Food for Peace) [illegible] giao Hoaky) để cung cấp [illegible] phẩm phát cho nước nào cần thiết.

Đây là những tổ chức mà chính phủ Hoa kỳ nhờ để giới viện trợ kinh tế đó ;

1 — Cơ quan Aid (Agency for International Development) Cơquan phátttriển quốc tế ra đời năm. 1961 Công việc điều hành và nhân viên của tổ chức phân lớn lấy ở cơ quan ICA (International Cooperation Administration) cơ quan Cộng tác quốc tế. Trước kia tổ chức ICA có [illegible] cơ quan FOA (Foreign Operations Administration) Cơ quan [illegible] ngoại viện), [illegible] tổ chức FOA [illegible] có danh hiệu là MSA (Mutual Security Agency) Cơ quan An Ninh hỗ trợng) cũng nằm là Cơ quan ECA (Economic Cooperation Administration) Cơ quan quản trị Hợp tác Kinh tế). Tuy danh hiệu có đổi, nhưng công việc cần bản chính yếu vẫn y cựu. Danh hiệu AID là một phần chính yếu trong công tác cho vay của cơ quan ICA gọi là DLF (Development Loan fund) thì khoản cho vay để phát triển n.

9) Đoàn Hòa Bình. — Được thành lập năm 1961. Hộ nghị thành lập đã xác định mục tiêu như sau :

Để phát triển nền hòa bình thế giới và tình anh em qua Đoàn Hòa Bình một cơ quan mở cửa cho tất cả mọi công dân nam nữ Hoaky muốn phục vụ tại hải ngoại muốn [illegible] dụng phải chịu đựng những gian khổ do hoàn cảnh gây ra những người dân trong những quốc gia và những vùng đang cần nhân lực được huấn luyện kỹ và giúp nâng cao mức hiểu biết về dân tộc Hoaky giữa những nước Đoàn Hòa Bình phục vụ và đồng thời cũng làm cho người Hoa kỳ hiểu biết rõ các dân tộc khơn.

Đoàn Hòa Bình bành trướng rất khỏ khăn kể từ ngày thành lập. Tới mùa hè năm 1962 mới có được 120 người thiện chí phục vụ trong 3 quốc gia. Sau năm sau, con số đã tăng lên 15,968 người đã được sắn sàng huấn luyện để tung ra phục vụ trong 50 nước đang phát triển.

2) BỘ CANH NÔNG một thiết cộng tác với Bộ Nội Vụ và AID để thực thi đạo luật 480 về thực phẩm thặng dư.

3. Ngân Hàng xuất nhập cảng (Eximbank)

Một cơ quan của Nhà nước lập ra những chương mục cho vay ngõ hầu quốc gia nào muốn vay có thể mua được hàng xuất cảng của Hoaky. Tiền cho vay được trả lại bằng Đola.

5) những tổ chức quốc tế

a) những tổ chức quốc tế liên quan tới vấn đề cung cấp và viện trợ kỹ thuật như là chương trình viện trợ kỹ thuật (Expended Technical Assistance program) quỹ đặc biệt (Special Fund) quỹ viện trợ nhi đồng quốc tế (U N I C E F) và một số những tổ chức đặc biệt khác.

b) Những cơ quan của Liên Hiệp Quốc đặc trách những vấn đề cho vay như là Ngân Hàng quốc tế để Tái thiết và Phát triển (International Bank for Reconstruction and Development : IBRD), Cơ quan Hợp tác tiền tệ quốc tế (International Finace Corporation(IFC) và cơ quan Phát Triển quốc tế (International development Association : IDA).

c) Ngân Hàng phát triển liên Mỹ (IDB: Inter-American Development) được thành lập năm 1959 do các nước Châu Mỹ Latinh và Hoa Kỳ để cho những công tác phát triển cho vùng bán cầu này. IDB quản trị một ngân sách phát triển xã hội do Hoaky tài trợ để cho những công tác như phát triển giáo dục y tế giáo dục. Những nhu cầu thì quá nhiều nhưng ngân hàng khó phấp triển bởi vì tiền cho vay đi không hòng được thấy trở về.

(CÒN NỮA)

TIN TỨC THẾ GIỚI trong ngày qua

Tướng Henderson sẽ nhận quyền chỉ huy bộ đội Úc tại Việt Nam từ tháng sau.

CANBERRA 24.4 (Reuter).— Ông Andrew Peacock, Bộ trưởng Tuyên Úc Đại Lợi tiết thời sau loan báo bổ nhiệm một tân tư lệnh cho các [illegible] Úc đang phục vụ tại Việt Nam.

Vị tân tư lệnh này là Chuẩn tướng W. G. Henderson, hiện làm tư lệnh các lượng đặc nhiệm thứ sau và tư lệnh quân khu Nam Queensland, Úc Đại Lợi.

Ông Peacock nói Chuẩn tướng Henderson sẽ thay thế Chuẩn tướng S. P. Weir bắt hương vào ngày 1 6 tới.

Ngô tố cáo Trung Cộng phá Hồng-Kông để hỗ trợ niềm Lê Nin

MA C TU KHOA 24.4 (Reuter.). — Thông Tấn Xã Tân hôm thứ Sáu cho biết một bọn • đầu trộm đuôi cướp • thân Mao đã biểu tình trước tòa Đại sứ Nga Sô tại Bắc Kinh để hô những khẩu hiệu chống Nga nhân lễ kỷ niệm đệ bách chu niên sinh nhựt của cố lãnh tụ Cộng Sản Lê Nin được tổ chức thứ Tư trước.

Thông tấn xã Tân cho biết Trung cộng không làm gì để kỷ niệm ngày sinh nhật của ông Tổ Cộng sản.

Thông tấn xã trên cho biết rằng trái lại nhân ngày lễ nầy các nhà lãnh đạo phe Mao của cố tính che đậu đàn chúng để họ không biết được ngày trọng đại nầy đang được tổ chức tại các quốc gia xã hội chủ nghĩa khác hiện thế giới. Tass cho biết • một bọn đầu trộm đuôi cướp • [illegible] đang Mao Trạch Đông hô hào chống Nga và xông vào [illegible] Nga trong lúc có cuộc tiếp tân kỷ niệm.

Vẫn theo thông tấn Tass thì chiều người Trung Hoa đã tụ họp [illegible] triệu lần để Lênine ở [illegible] và phải hộ thương cho Bắc Gia Lợi tại Bắc Kinh. Tuy nhiên, các viên chức Trung Cộng đã kịp thời [illegible] để giải tán đám đông.

Trung Cộng tố Nga cấu kết với Mỹ ủng hộ Chính Phủ Lon Nol

ĐÔNG KINH 24.4 (AP) — Trung cộng hôm thứ sáu đã tố [illegible] trường phân đối triệu lập một hội nghị Genève để giải quyết tình hình Cam Bốt.

Tân Hoa Xã cho biết hội nghị nầy do Nga đề nghị nhằm mục đích [illegible] Cam Bốt [illegible] Lon Nol-Sirik Matak [illegible] Tân Tây Lan ủng hộ đề nghị mở cuộc

THẢO LUẬN TÌNH HÌNH CAM BỐT

HƯƠNG CẢNG 25.4 (UPI)— Phó Thủ Tướng Tân Tây Lan J R. Marshall, cho hay nước ông ủng hộ đề nghị mở cuộc thảo luận giữa các quốc gia Á châu về tình hình tại Cam Bốt.

Ông Marshall cho biết ông đã được các Ngoại trưởng Indonésia và Thái Lan cho biết ý kiến trên trong khi ông đang tham dự phiên họp của Viện Đông Kinh ký hội (Ecafe) mở tại Vọng Các.

Tuy nhiên ông cho biết thêm có thể việc gởi quan đội Tân Tây Lan sang Cam Bốt không được cơ quan [illegible]

Các quốc gia đề tam có thể giúp Cam Bốt là Indonésia. (Các nguồn gia có thâm quyền chắc cho biết là Indonésia đã bằng lòng viện trợ một số lớn súng AK 47 do Nga Sô chế tạo do chính phủ Lon Nol [illegible] với sự thỏa thuận của HK cũng đã giúp Cam Bốt một số vũ khí tịch thu được của CS.

Đại Hàn sẵn sàng cứu trợ những người tị nạn ở Cam Bốt

HÀN THÀNH 25.4 (VTX) Phát ngôn viên Đại Hàn [illegible] tuyên bố sẵn sàng cứu trợ người tị nạn và viện trợ kinh tế Chính phủ Đại Hàn sẽ cứu xét đề nghị.

Trong một cuộc họp báo, Ngoại trưởng Chơi tuyên bố [illegible] Đại Hàn chưa nhận được lời yêu cầu về việc gửi của tân chính phủ Cam Bốt.

Ông cũng tuyên bố ông không phản đối một hội nghị các nước Á Châu để thảo luận về vấn đề Cam Bốt do Indonésia đề nghị.

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Hai 27.4.1970 từ 19g đến 6 giờ sáng Thứ Ba)
(Trưa Thứ Ba 28.4.1970 từ 13 giờ đến 14g 30)

B.S Nguyễn-Hữu-Phiếm	237	Trương-Minh-Giảng	SAIGON
Nguyễn-Văn-Thịnh	408	Trần-Hoàng-Quân	CHOLON
Trương-Đăng 483		Võ-Di-Ngụy, Phú Nhuận	GIA-ĐỊNH
Phan-Đông-Tông	84	Bài Chu	SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ HAI 27-4-1970

Đài Việt Nam	Đài Mỹ
16g30 Đài hiệu—Quốc kỳ	12g00 Wild Wild West
16g33 Tin ngắn	1g00 Star Trek
16g36 Thời sự Quốc tế	2g00 Carol Burnett
18g46 Chương trình Xây dựng Nông thôn	3g00 News
	3g15 Movie-Footier Marshal
19g35 Thông cáo	4g40 The monkees
19g40 Chương trình cải buổn	5g00 Dragnet
20g00 Tin tức	5g30 Pacific adventure
20g18 Cải buồn (tiếp)	6g00 Beverly Hillbillies
20g53 Chèo cổ	6g30 Voyage to the bottom o the sea
Trước của Từ Bi của Hội Chân Hương Chèo Cổ	7g30 News
21g10 Bình luận — Giới thiệu	8g00 Laugh In
Chương trình hòm sau	9g00 Gunsmoke
21g20 Tiếng nói Tiếp Vận	10g00 The Fugitive
21g50 Chèo cổ (tiếp)	11g00 News
22g30 Tin cuối cùng	11g30 The Outcast
22g33 Chèo cổ (tiếp)	12g00 Thail To Adventure
Đài hiệu—Quốc kỳ	

KỊCH TRƯỜNG

Mỗi tuần 2 kỳ thứ 2 & thứ 5 do HUY TRƯỜNG phụ trách

Có điều gì bí ẩn trong Ban Chấp Hành Hội Nghệ Sĩ chăng?

T.N. NGUYỄN-VĂN CƯƠNG QUYẾT ít lui khỏi chức vụ U.V.B.C.

★ T.N. Nguyễn-Văn cho rằng mình bị lợi dụng trắng trợn và BCH đồng ý với anh rằng Hội càng ngày càng xa rời Anh Chị Em nghệ sĩ

Chúng tôi vừa nhận đăng bức thư trên tình của TN Nguyễn Văn, Ủy viên Báo chí BCH Hội nghệ sĩ và xin đăng tải. Chúng tôi cũng nhờ đọi tiếng nói thứ nhì về nội vụ nầu có

Saigon ngày 23-4 năm 1970

Kỳ giả TN Nguyễn văn Nguyễn Ủy viên Báo Chí Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu.

Kính gửi : Ông Hội Trưởng Anh chị em Ủy Viên Ban Chấp Hành Lâm Thời Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu Việt Nam số 133 đường Cô Bắc Saigon.

TRÍCH YẾU : Thơ xin tính đã viết ra khỏi Ủy Viên Báo Chí trong Ban Chấp Hành Lâm Thời Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu Việt Nam.

Kính thưa,

Tiếp theo đơn đề ngày 30.3.1970 tiếp theo sự trình bày tường tận mọi lý do (đã tiện hay không tiện nói ra) đã khiến tôi phải cương quyết rút lui khỏi chức vụ Ủy viên Báo chí trong Ban Chấp Hành Lâm Thời bởi mọi tôi thấy có bổn phận phải trần tình và rõ ràng mọi vấn đề bằng rất cụ sự thành thật và thiết tha của tuổi trẻ để đời khoát ra đi nếu Anh Chị Em ở lại không chấp nhận lời thành cầu nầy.

Vốn là một thanh niên thích đấu tháo hoạt động, không bao giờ tôi nhìn nổi một việc làm nào, dù gian khổ đến đâu. Nên hôm nay phải nói thẳng ra một sự tự chọc, tôi không khỏi e thẹn vô hình nhiệt huyết đang nổi sự trong tim mình đối với nghệ sĩ trình. Nhưng, sẽ nói nói và vẫn cương quyết nói, trong...

Tôi không ham gì đến thứ nhận chức Ủy viên Báo - Chí của Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu Việt Nam là một nấc thang danh vọng, mà tôi lưu xem đó là một vai trò nào hộc của Anh Chị Em Nghệ Sĩ đã tín nhiệm. Tôi phải cùng với Ông Hội Trưởng cũng như Anh Chị Em trong Ban Chấp Hành Lâm Thời Hội Nghệ Sĩ phải làm tròn trong tinh thần hợp tác chặt chẽ và tế vụ lợi Khối phải đại đồng kết cùng gắn gũi lâm việc cùng nhau trong gần 6 tháng qua, chắc hẳn ông Hội trưởng và Anh chị em đã tỉ lý được điều đó.

Tuy nhiên, với chiều hướng làm việc độ trong thời gian gần đây tôi đã thấy bị lợi dụng trắng trợn, khiến lợi dụng quảng cáo cho một cá nhân. Tôi đã nhiều lần trình bày cùng với Ông Hội Trưởng và Anh Chị Em mọi điều phiền toái đó. Tôi nhận thấy, đã số Anh Chị Em đã cùng đồng ý với thi, Chính vì lẽ đó. Sau kỳ tổ chức xét nét đặc biệt gây tương tế và tái thiết Hội Quốc gia Hội Nghệ sĩ, rồi và soạn giả Hà Triều đã đưa ra đề nghị mở phiên họp Đại Hội. Rồi phiên họp đại hội bất thành trong tuần lễ đưa Ông Lâm Đại Hội thứ hai cùng đề bầu lại Ban Chấp Hành Chính thức cũng bất thành. Ông Hội Trưởng đưa đơn từ chức trước đó mới xuất lệ lại tuyên bố ở lại với Anh Chị Em.

Tôi đưa ra ưu tư vì lý do khiếu Đại Hội bất thành. Vì, cho rằng hội vẫn viết bức thư này để Anh Chị Em trong Ban Chấp Hành cùng đồng ý với tôi : Ban Chấp Hành Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu đương kim công ngày xa rời với Anh Chị Em Nghệ sĩ (chỗ đường nói gì đến dự luận bao chí và quần chúng nên mở tiếu ngoài). Những sự trong đó ở trong thời gian đây là cá một sự cố gắng tích cực của một số Anh Chị Em đã cùng đồng quan niệm với tôi, không ai muốn Hội vụ đổ, đã rồi gắng cho đầy sự đời.

Riêng tôi, lúc nào tôi cũng cần sự thật. Chúng ta phải đã gắng thấy sự thật, chấp nhận sự vấn đề, mọi thuyết điểm đang mà đồng đã sự vị nể mới cá nhân kém gây đã nên một nghệ sĩ. Tôi hoàn toàn đồng ý tính cách làm thời của Ban Chấp Hành hiện tại nhưng hoàn toàn đã kích quan niệm cho đợi sự chính thức hóa mới chịu khai trừ một cá nhân lợi dụng một sự khiếm khuyết và cũng trắng trong mạnh nhà trường thành một giới tuyên chia sẻ Anh Chị Em Nghệ Sĩ và chúng ta, những người được sự tín nhiệm của họ. Chúng ta đưng lợi dụng sự tín nhiệm của họ. Đã cho đặt chân trong Ban Chấp hành của Hội nữa trắng, một giờ, hay 1, hết, một giây cuối cùng nào nữa, chúng ta cũng cần phải lo gây dựng cho Hội.

Tôi không đám hướng dẫn Anh Chị em mà đó chỉ là một thiếu y của chính tôi. Tôi đã nói rạo lý trong phiên họp ngày 21.4.1970 vừa qua cùng với chú Duy Lân các anh HàTriềuNgọc Điệp,Tr. Hà,UkTrung N.m Hùng, Phong Vân (anh Phong Vân đã đến dự thính phiên họp nầy) và Chị Kim Cương. Nhưng vẫn đã có chức của tôi vẫn chưa được giải quyết.

Bây giờ tôi xin lập lại lập trường của tôi : Tôi cương quyết rút lui khỏi Ban Chấp Hành Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu Việt Nam, nếu, Ông Hội Trưởng và Anh Chị Em vẫn chưa sự tín nhiệm của Hội Trưởng của Hội đề xích lại gần với Anh chị em Nghệ sĩ và quên chúng nếu mà bên ngoài cũng như dư luận bao chí kịch trường.

Tôi tha thiết xin ông Hội trưởng và Anh chị em Ủy viên trong Ban Chấp Hành Hội đương kim đây là một yêu sách mà đây là một thiện chí sau cùng của tôi. Nhưng, thiện chí này đã không được chấp nhận, tôi bằng lòng và vui vẻ ra đi kể từ bây giờ, vì lẽ tôi không muốn thấy một Đại Hội Nghệ Sĩ kỳ 3 sắp được tổ chức khai điểu ra trong sự tế lạnh, trong sự cách biệt chỉ vì một cá nhân lợi dụng.

Thành thật chúc ông Hội Trưởng và Anh Chị Em thành công.

Trân trọng kính chào cám ơn,

(Ký Tên)

BẢN SAO KÍNH GỬI :

Quí Anh Kỳ Giả Kịch Trường «Đã trình thông báo và kính xin đăng tải trên trang kịch trường của Quí Báo.

PHÊ BÌNH — Vở hát «Đi Biển Một Mình» của HÀ-TRIỀU HOA-PHƯỢNG do đoàn Thanh Minh Thanh Nga trình diễn

TƯỞNG HAI HƯỚC SỐI - ĐỘNG SUỐT MỘT MÀN MỘT CẢNH

● Các diễn viên đều cố gắng đáng khen trong lúc Điệp Lang nổi bật trong 1 vai trò khó đóng và cần nhiều kinh nghiệm.

★ HẬU GIANG ★

Trong số báo Kỳ rồi Chúng tôi có nhận xét qua vở hát xã hội hài hước chàm biếm «Đi biển 1 mình» của Hà Triều Hoa Phượng do đoàn Thanh Minh Thanh Nga trình diễn tại rạp Nguyễn văn Hão Võ hát đã làm cho khán giả say mê từ đầu đến cuối suốt một màn một cảnh với những điểm viên đồng đều của một sân khấu trung nghiệm.

Sau đây chúng tôi xin bàn đến một số ưu điểm của vở tuồng mà ai cũng thấy rõ.

Tuồng phong tác nhưng không giống như phóng tác

«Đi biển một mình» là vở tuồng phóng tác theo đề tài phim của Sacha Guitry từ trên Âu nhưng xem xét vở tuồng chúng ta thấy rằng Hà Triều Hoa Phượng rất khéo léo xây dựng nhân vật sao cho hiện rất gần gũi với khán giả VN. Nhưng người tài thực tròn đời vẫn bịn bọn nhỏ bọng Điệp thì vẫn đầy đủ trong xã hội chúng ta. Họ luôn luôn muốn đầu đất thiên hạ bằng cảm tình nào đẹp để tô ra mình là bậc ưu thắng trong xã hội. Điệp đáng gọi cười là hộ hành động cho tệ bại hoa những người mà họ cho là sáu xa phải thua kém Đi của họ.

Nhân vật điển hình chánh đó quá có trong xã hội VN có rất nhiều nên soạn giả đã thành công trong việc phóng tác để tác phẩm ngoại quốc thành tuồng cải lương VN.

Đó là ưu điểm của một vở tuồng phóng tác không giống như các vở tuồng gọi là sáng tác trước đây mà nhân vật cho đến câu chuyện rất xa với người Việt Nam vì tự bản chất của vở tuồng đã lạc vào phạm trung thực, mấy mốc một tác phẩm ngoại quốc nào đó.

Nhiều công phu xây dựng tuồng

Xét về mặt phóng tuồng, chúng ta thấy rằng soạn giả đã bỏ ra khá nhiều công phu để khai thác hình thể và bài trình làm cho vở tuồng sát động liên tiếp suốt mấy giờ đồng hồ trong một màn một cảnh. Tuy vậy thấy nhân vật chúng như thế tiêu nhân vật trên sân khấu chúng ta thấy soạn giả đã xếp tuồng lớp rất kỹ lưỡng không có người lý sự đồng cái gì lẽ vẫn cả chúng nhưng ta thường thấy trên sân khấu.

Soạn giả Hà Triều Hoa Phượng lại chứng tỏ chỉ khéo sáng tạo hình Nguyễn tấn Điệp khi lắm thác sự «16 bịch hoa» nhân vật cung tạo ra vẫy hình «hàm» giống các nhân vật với nhau. Quả vậy, soạn giả đã bịch hóa ông Điệp nói chuyện đau đớn mà không làm đau đớn bà Điệp đang chờ cơ hội để bỏ ông mà thai nhưng con gái bà lại lấy bố cô chồng...

Ngoài ra người ta lại thấy soạn giả «chơi chữ» và áp dụng lối nói gọi bình «Điệp là đuôi nhỏ giống hệt nó» ra trên sân khấu.

Chỉ có một chấm nhỏ, với vào đó đạo đức hay không đạo đức của con người được đưa lên sân khấu, một cách hài hước qua là sự chính đáng mà những người khó tránh nhất cũng phải nhìn nhận.

Vì người phóng soạn phẩm, nghệ sĩ diễn viên chính là Thanh Minh Thanh Nga đã góp phần không nhỏ cho sự thành công của vở tuồng.

Các diễn viên đều đáng khen

Phải thành thật nhìn nhận rằng vở tuồng «Đi biển một mình» không thể có được sự thành công như chúng ta đã thấy trên sân khấu TMTN nếu nó được diễn ở sân khấu khác hoặc nó được các diễn viên kém tài hoa đảm nhận những vai trò trong tuồng Ngân là đối với các phái quan trọng trong sự thành công này.

Đáng kể nhất là Điệp Lang trong vai ông chủ bảo tài thực tơm đời phải bộc lộ được sự bịp bợm nhân kín của nhân vật. Nếu điều chọc cười quá lố thì sẽ mất đi cái chất thật mà anh như là một sên bể, Cô diễn trên hơn thì người ta lại thấy vở tuồng ngoài đó, đụng y chàm biếm của soạn giả không được hiển rõ. Ở đây Điệp Lang diễn vẻ đó nên anh đã thành công trọn vẹn ở vai này.

Các diễn viên khác như Thanh Nga, Thanh Hoa, Thủy Lan, Thanh Tú, Ngọc Nhung, Đỉ Linh, Thủy Lan, Thanh Tú, Việt Hùng, Ngọc Nhung, Bạch Tuyết, Đức Lang, Nhung, Hồng Đào, Hồng Đào, Hồng Đào

PHONG NGỨA

Nhà, chốc lở lói gái tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa bôi sơ chỉ người đa mà hết, uống

Giải phong SẮT ĐỘC HOÀN

ÔNG - TIÊN

30 năm danh tiếng

Hội các tiệm thuốc HOA VIỆT cả bán lẻ

Nhà thuốc Ông Tiên LP Cholon — KN BYT số 518 — 2-11-63

Anh Ngữ

Đàm thoại và căn bản

Chuyên luyện nói cho mọi như nữ giao, buôn bán, nhà hàng, tiếp tân, thư điện thoại, du lịch v.v. Luyện định bảo chỉ và đơn từ thương mại. English for today cho học sinh. Lớp 6 người. Giáo sư Mỹ luyện giọng. Khóa 4 tháng (3 buổi mỗi tuần). Khóa 2 tháng (6 buổi mỗi tuần). Phòng học mát lạnh. Lớp mới 2-08-70 130 Pasteur, Phòng 107 Đ.T : 93.567.

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ

Uống Sirop

RÉACTIN (BETA)

— ăn ngon, mau đói
— lớn cân nhanh chóng
— dễ ngủ yên (59M/QCDP)
— tỷ phong ngừa

Bán tại nhà thuốc tây

Mỹ phẩm mới !

— ANNA Trị tàn nhang vết nám, chấm đen.
— LOLITA làm tiêu mỡ. Thân hình thon nhỏ, cả eo.
— MẶT XANH «REL» Mặt xanh mướt, long lanh hấp dẫn.
— DETILUX Tẩy trắng răng.
— ACNOBEL Trị mụn trứng cá.
— BARBARA Mọc lông nhau.

Có bán tại các nhà thuốc tây

Phụ Nữ cần biết !

Có bịnh bạch đái xin dùng :

NỮ ĐỚI BỬU

PHƯỚC LINH

TRỊ : đau tử cung, huyết trắng ra nhiều con người mất máu, xanh xao buồn bực, đau thất ngang lưng, mới hay lâu ngày đều dùng được. Tổng phát hành nhà thuốc Phước-Linh 110 bis Khổng Tử Cholon.

Cơ thể bải hoãi

THẬN YẾU

Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi đau lưng. Đi mộng hoạt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN

Thận Trung Bửu

LA VẠN LINH

QUÍ BÀ CÓ THAI

Ói mửa, trăng quặn đau,ăn uống không đặng, bắn thần dã dượi. Mệt mạnh mẻ, con dễ nuôi.

Bà nên uống :

BÁO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÔ VĂN VĂN số 11 (KN. số 147)

KHI CÓ THAI

mà đau răng dã dượi, đau thất ngang lưng, đường tiểu nóng gắt, nên uống BÁ ĐÀ AN THAI số 43 VÔ VĂN VĂN (KN. số 149)

ĐAU MẪU XANH MẸT

cần uống BÁ ĐÀ SƠN QUÂN TÂN VÔ VĂN VĂN số 1 Trừ bạch đái (KN. số 133)

TRỊ ĐAU VÚ

BÁO SANH HOÀN VÔ VĂN VĂN số 59. Thuốc uống khi sanh sản, ăn được, ngủ được. Trị đau vú, ngừa các chứng bậu sản (KN số 321).

HỎI CÁC TIỆM THUỐC ĐÔNG Y

Sang Độc Mới phát hay kinh niên dùng SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN». Trên 30 năm danh tiếng. Có bán tỉ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

Cần đến kinh kỳ, bần thần dã dượi hay lẻ đàng hành kinh mà đau bụng, uống LỢI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN». hỏi các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phố Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

NHÀ TÂM SỐ LÊ BÁ HÒA

475/13 Lê văn Duyệt Saigon

Được hàng ngàn chứng thư của các cấp Dân, Quân, Chính khen và khoa xem chỉ tay chữ kỷ và Tử Vi.

Được xích hạnh đoàn trước Trung Tướng NGUYỄN VĂN THIỆU số 15 làm Nguyên Thủ QUỐC GIA.

Ai thắc mắc tình duyên ? Ai hoài nghi số phận ? Xin đến Văn phòng sẽ được thấu tỏ số mạng mình.

Đọc trang 3

TRANG SINH VIÊN HỌC SINH

Diễn đàn của giới trẻ học đường

NHÀ THUỐC

QUẢNG AN HÒA

169, Lê văn Duyệt, SAIGON

PHỤ KHOA BẠCH ĐÁI HOÀN

TRỊ : *Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm.*

— Phụ nữ thường bị đau tử cung bạch đái, do kinh nguyệt không đều làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng, nhức mỏi, bần thần, dã dượi.

— Qui bà, qui cô, nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên BẠCH - ĐÁI - HOÀN QUẢNG - AN - HÒA do Dược sĩ LÝ-TRÁC bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung, bạch đái lâu năm, muộn con.

TỔNG PHÁT HÀNH

Nhà thuốc

QUẢNG AN HÒA

169, Lê-văn-Duyệt SAIGON

và các tiệm thuốc Bắc dễ có bán

K.N. số 2144 ngày 31 7-69

TRỊ : RÉT RỪNG

SỐT RÉT CẤP PHÁT và KÍNH NIÊN SUY NHƯỢC, THIẾU MÁU do SỐT RÉT

dùng THUỐC CHÍCH và VIÊN

ANTIMALARIA

QUINQUINA • THƯỜNG-SƠN • B1

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Lớp VÔ TUYẾN ĐIỆN VÀ TÉLÉVISION

Lớp RÁP SỬA RADIO khóa 168 sẽ khai giảng ngày 2-5-1970. Mãn khóa 2 tháng biết rành 5 loại máy thâu thanh.

— Lớp đặc biệt TRANSISTOR tập ráp và sửa trên mạch điện in cho các bạn mãn khóa Sơ Cấp.

— Lớp Trường Xưởng Điện Tử ráp sửa AMPLI HIFI, Transistor, sửa chữa các loại máy thu thanh. Cassette và dự bị Télévision.

— Lớp Sửa TÉLÉVISION cho các bạn mãn khóa Trường Xưởng hay đang hành nghề và thực hành thẳng trên TV hiệu.

Ở xa học Hàm thụ với dụng cụ đầy đủ.

Trường Vô Tuyến Điện

« TẤN - PHÁT »

50, Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon

100 Đinh tiên Hoàng — Đakao — S.G

MỸ DIỆN CAO

THUỐC XỨC MỤN

QUẢNG AN HÒA

Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhăn nhúm, sần, tàn nhang rần da mặt, ra nắng không nám đen, ăn vẹ da mặt được trẻ mãi không bà. (Có cấu chứng tại Tòa Thương giải, cấm bắt chước và giả mạo) MK.N. số 1250 ngày 28-9-58.

Xem trang 5 :

CÔ GÁI KÝ BÁC

* nguyên tác NGÔ-LÂU
* dịch thuật HÀN-G-NHẠN

HÃY DÙNG

Thận Trung Bửu

LA VẠN LINH

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM

Đau tim, lo-tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm chóng vàng mọi ngày, mất ngủ, dễ mồ hôi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, đang.

Thuốc bổ Tim

TÂM CHI BỬU

LA VẠN LINH

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 610 ngày 11

Thuốc GIA TRUYỀN trị bảo đảm 100/100

BỊNH Mông Gà và Hoa Khé

Bịnh này xảy khi gieo hợp vơi nhau, có bịnh. Hoặc bị lây bởi chung đụng với người mắc bịnh, nó mọc ở chung vài hay cả mình, hình dạng mông gà và hoa khé. CÁCH TRỊ : Có thể cho uống đầu bịnh nặng đến đầu cùng hết, thật a một

Phương Thần Dược dễ cứu người một lần làm ơn. Nhà có Mông Gà lại ngứa hôi chảy nước, đồng bọn trăng, hoặc hôi [illegible] dễ phòng [illegible] ơn lớn, vì a chưa tuyệt nọc nên phải thuốc [illegible] nuốc đục. Thuốc và rõ thêm chi tiết mọi thư từ chi phiếu xin để ng PHƯƠNG-ĐÌNH-DŨNG 160. Lê Lai Saigon.

Câu chứng tại Tòa số 14632

Cửu-long-hoàn

VÕ-ĐÌNH-DẦN

BỔ HUYẾT, DƯỠNG TÂM, TRẤN THẦN

KN. số 541 20-11-63

BÁN LẺ TẠI CÁC TIỆM THUỐC BẮC

CALCIUM CORBIÈRE

* Bổ xương
* Bổ phổi
* Trẻ em mau lớn
* Thêm sức mạnh

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

VIỆN BÀO-CHẾ SIFAPP SAIGON

HỘT GIỐNG RAU CẢI TAKAII'S

chắm cỏ cho năng suất

* BẮP CẢI SỨ (NO. MO. OS. cross)
* BẮP NGỌT (sweet corn)
* CÂY TRƯỜNG SINH (comfrey)

Dễ ăn, làm thuốc, chăn nuôi gà, heo, bò, cá, thỏ rất mau lớn. Chứa rất nhiều loại sinh tố nhứ: là B1, B6, B12, và chlorophyle. Dễ trồng, sống lâu cho nhiều lợi tức.

CÓ SẴN VÀ KỸ SƯ HƯỚNG DẪN TRỒNG TRỌT

MAI-BÌNH THƯƠNG-CUỘC Cty

331, đại lộ TRẦN HƯNG ĐẠO (góc Phát Diệm) SAIGON

Hiện kính thiếu **KÍNH-TIÊN**

274, HAI BÀ TRƯNG, SAIGON (XÉO NHÀ THỜ TÂN-ĐỊNH)

do sự điều-khiển của Quang học gia chuyên nghiệp — tốt nghiệp trường quốc-gia quang học Pháp quốc

Chuyên môn

thử mắt theo lối khoa-học và bán đủ các loại kính cận-thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mắt trò.

XIN CHÚ Ý :

DÙNG BÀN CHẢI KHÔ MỚI CÔNG HIỆU TRĂM PHẦN TRĂM

CRÈME DENTIFRICE

LIPEMAIL

HIGH WHITENING POWER

MÔI SƠN • RĂNG TRẮNG • NƯỚU HỒNG

BẢO ĐẢM ĐÁNH TAN NHỰA THUỐC

THÍCH HỢP CHO PHỤ-NỮ

• MỆT BẤT THƯỜNG • BIẾNG ĐÁI
• MẤT NGỦ • ĐỔ MỒ HÔI ĐÊM

Lẽ nhiều tử-chí

HÃY DÙNG THUỐC

VẠN-THỌ ĐÀI XUÂN CAO

VIÊN : XI-RÔ

CALVIT B12

SINH - TỐ B 12 + CALCIUM

Trị THIẾU MÁU CƠ THỂ SUY YẾU GẦY CÒM - TRẺ EM CHẬM LỚN

PHONG PHU

980 BYT 27-8-64

Nguyên tác: NGÔ-LÂU CƯ-SĨ

Cô Gái KỲ BẮC

Dịch thuật: HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 42

GIÚP KHƯƠNG TRẠCH LO MƯU THIẾT KẾ

(TIẾP THEO)

Âu Dương Tinh lại nói:

— Tổng Nhị lo một tay cao thủ ở Thanh Long hội. Trong hội người rất phức tạp số cao thủ cũng chẳng kém gì Thất Tinh Môn. Tổng Nhị nổi tiếng ở bang hội đó.

A Liệt hỏi:

— Nếu chúng ta giết chết hai người này thì không khỏi kết mối thâm thù với hai phái đó. Chúng có điều không ổn.

Âu Dương Tinh hỏi:

— Người sự rồi ư?

A Liệt đáp:

— Có nương dùng nơi kĩ thuật tại hạ. Đó là sự thực, tôi dùng thế không?

Âu Dương Tinh đáp:

— Được lắm! Ta thừa nhận người nói có lý. Nhưng chẳng lẽ đến đây rồi bảo ông chẳng ư?

A Liệt đáp:

— Dĩ nhiên là không được rồi, trừ khi chúng ta chỉ giương mắt lên mà nhìn cùng cướp bóc ra đi.

Âu Dương Tinh nói:

— Giết chúng thì sự gây thù oán, mà không giết cũng chẳng đành lòng. Ta không có cách nào làm quân sư về vụ này, người đi tìm kế khác cao minh hơn.

A Liệt chợt động tâm cơ như người tính ngữ trăm mưu một lúc rồi nói:

— A Linh! Ta có một kế không hiểu có thông chăng?

Rồi chàng đưa kế hoạch của mình ra.

Âu Dương Tinh nghe xong bèn hỏi đáp:

— Thế thì thế làm!

Hai người lén ý kế thi hành, cùng nhau vượt cửa sổ tiến vào trong phòng Khương Trạch nói với lão một hồi.

Khương Trạch thấy hai người có tài trên tường vượt nóc mà kế hoạch lại có lợi cho lão, đi nhiên là lão chịu ngay.

Hành động của Khương Trạch là sáng hôm sau giăng lưới, sắp sẵn mấy vạn lạng bạc để đưa cho Tổng Nhị, Sầm Du. Nhưng lúc lão thấy Tổng Nhị, Sầm Du định đưa ra điều kiện thì người hai gã Tổng, Sầm có mặt Lý Cơ đàm đáng công ở đó.

Khương Trạch yêu cầu nói chuyện riêng với hai gã Tổng, Sầm Lý Cơ cũng chịu lui ra ngoài.

Khương Trạch nói:

Lão phu đã chuẩn bị đầy đủ khoản tiền kia, còn tình người đằng cả! Lý Cơ và hai tiểu nhân, bước cho hai vị đại gia.

Sầm Du chuyển động cặp mắt lộ vẻ nghi ngờ hỏi:

— Đột nhiên sao lão lại rộng lượng đến thế?

Tổng Vinh Thắng (tức Tổng Nhị) cười rộ hỏi:

— Lão đàm trở một chăng? Lão kia! Ta cho lão bay. Nếu lão rộng rãi như vậy thì bọn ta không gia hại lão nữa.

Sầm Du lắc đầu nói:

— Không rõ nay vì có điều chi quái lạ.

Tổng Vinh Thắng lớn tiếng:

— Lão đàm thế chăng? Hừ! Chúng ta giết lão chẳng qua như giết một con kiến.

Khương Trạch vội nói:

— Hai vị bất tất phải đi nghĩ. Đây chẳng qua là lão phu tính đường như vậy. Nếu hai vị lòng ý thì ta cư thế. Bằng hai vị không đồng ý thì coi như lão phu không đưa ra đề nghị vậy.

Tổng Vinh Thắng hỏi:

— Sao lão lại đưa ra đề nghị đó?

Khương Trạch đáp:

— Lão phu nhận thấy Lý Cơ tính tình đàm đáng. Thị là con riêng nhân ái cùng lão chung được. Còn đối với hai vị thì bất quá là thân tâm cầu mới và muốn đổi lấy niềm mà thôi.

Sầm Du nghĩ nói: chuyện chẳng nên đến qua không khỏi chau mày Tổng Vinh Thắng lại cười ha hả, không hiểu bụng hắn nghĩ sao?

Khương Trạch cười hỏi:

— Thị đối với các vị cùng chẳng khác gì đối với lão phu. Các vị có đồng ý không?

Tổng Vinh Thắng bực mình đáp:

— Lão đã giả nua, mặt nhìn thấy coi, cần lực suy yếu bì với bọn ta thế nào được? Chỉ! Ta ra lão không biết ý lượng.

HỒI 43

VÀO THÌ TRẢN TÌM LƯƠNG ĐẠI THỨC

Khương Thạch nói:

— Không phải thế. Trong con mắt thị thì hai vị với lão phu chẳng có gì hơn kém. Bất quá thị muốn đưa với các vị và kiếm thêm ít tiền. Nếu Tổng gia không tin, lão phu có cách chứng minh.

Sầm Du hỏi:

— Lão chứng minh bằng cách nào?

Khương Trạch đáp:

— Hai vị đưa khoản tiền đó giao vào tay thị, lão phu dám bảo đảm chỉ trong vòng mười ngày là thị nhất định tìm cách nuôi mối tiền đó.

Tổng Vinh Thắng kịp mồi nói:

— Thị không bội phản bọn ta đâu. Du cho thị muốn thế cũng chẳng tài nào thoát được khỏi bàn tay chúng ta.

Khương Trạch nói:

CÒN NỮA

CÁI TỔ GIÁO DỤC ?

Một vấn đề hãy là mối lưu tâm hàng đầu của tất cả những ai thiết tha với tiền đồ dân tộc, đã được giáo sư NGUYỄN-QUYNH GIAO đưa lên bàn mổ với loạt bài phỏng vấn một số nhân vật [illegible] của G.S. Nguyễn ngọc Huy, G.S. Trần văn Quế, G.S. Trần văn Tư, B.S. Trần Ngọc Ninh, B.S. Hoàng văn Đức, G.S. Vũ Quốc Thông, [illegible]

Xin ân cần giới thiệu cùng bạn đọc quyển CÁI TỔ GIÁO DỤC của G.S. Nguyễn Quỳnh Giao do nhà xuất bản Thăng Tiến ấn hành.

C.T.

Nhảy VỌT

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

199
PHẦN THỨ HAI
CHƯƠNG 24

Khen qua một đêm thức sáng trằng để tìm mưu thoát hiểm, mà không nghĩ ra được gì, và khi nàng đây thì nghe trong người bần thần, chóng mặt như đã đau ốm từ nhiều ngày. Chợt nhớ ra đây là ngày thứ ba mà thầy Paul đào ngũ gia đình, nàng tiếc của quá. Chỉ còn có ba ngày nữa là người ta giao nhà, đáng lẽ gì phải đi thác tiền để lấy cho kịp lúc thì các người cần thiết lại không có mặt.

Nói rằng nàng sự chết bởi lẽ tiếc của, nhưng nàng vẫn không mất bình tánh thường [illegible] được, một cách đột ngột và mau lẹ như vậy đâu.

Lại một ngày tự bỏ tù ngục. Ngày nay thì có hồi hộp vì Khen thầy Paul đi vắng mà nàng đi lại qua đi lại trước cửa sổ nhà nàng mấy lần. Vì mến của được may bằng vải dây nên nàng không thể biết kế ấy ra sao. Nàng rất muốn thấy, nhưng lại không dám, cứ đứng ở cửa buồn mà tính cái bông đó.

Cả thế chỉ là một người đi tìm một nhà quen, một nhà ở con, hoặc người bàng xóm tính có qua đó, rồi quay gót vì chợt như ta quên tiền ở nhà và vì phía bên kia hèm nằng nhiều nên họ đi phía bên này cố cúp bông mắt của nhà nàng chỉ không có gì đáng sợ, nhưng cũng có [illegible] đó là hãn tay em đi của hắn.

Có lẽ đó là em đi của hắn bởi, vì Khen thừa hiểu hắn là tên Sáu Bì, hắn không phải là một tay du côn hung bạo đâu mà đợi rằng trước của đã ba năm nàng. Hắn sẽ giết nàng mà không ai có thể truy ám tội phạm, y như rằng đã toan giết hắn.

Và hắn tài sơn nàng thì hắn sẽ đó sức làm tội để giữa ban ngày, nhưng không phải là đa chính tay hắn làm đâu.

Chỉ bài hộp có mách ghứt, nhưng suất ngày cứ lo và cứ không dám lố một ra cửa.

Lo và cứ hồi hộp. Khen yêu thầy Paul thật sự vì yêu nhiều lắm. Bà gặp ba đêm mong ngóng, làm cho nhớ nhung của nàng lên lên cho nàng trông thấy được, chỉ từ thuở giờ, nàng tuy có biết rằng mình yêu chồng nhưng không đến nỗi thương thấy Paul là cái gì không thể thiếu.

Đây là ngày thứ ba đào ngũ mà thầy ta không về? Nàng ngạc nhiên tự hỏi thầy ta đào đâu ra tiền để mà cung phụng cho người yêu trẻ đẹp của thầy ta. Lương tháng của thầy Paul không có bao nhiêu, thấp hơn lương công chức bực trung của ta nhiều, mà một cô nhân tình mới được, mắc tiền lắm, mặc đầu đó chỉ là một cô gái quê.

Cô ta mắc tiền vì được thầy cưng, mua sắm cho đủ thứ y phục nữ trang, cô ta lại mắc tiền vì được thầy cưng đưa đi chơi, đi coi hát coi xương đi ăn uống.

Nghĩ tới đây, Khen đam nghi rằng thầy Paul đã chơi xỏ là, bỏ hợp ước cùng với bà chủ hiện. Kim hoàn vẻ bỏ rơi nàng.

Từ trưa cho đến tối, Khen nghĩ ngẩn cái điều, có thể có ấy rồi tức cảnh hồng, nàng lại nuốt không trôi bữa ăn hồi 7 giờ, bữa ăn mà nàng cho lịnh lũi lại nữa tiếng đồng hồ với by vong mong mình đợi thầy Paul về ăn mà lo lót cho vui.

Nàng buồng đâu, đi uống nước rồi toan đi nằm thì thình lình nghe gõ cửa. Nàng sượt dùng tim trong mấy giây, và bồi rồi và cũng không biết nên có thân đó nào để lo em mới của nàng chăng nó không nghĩ kỹ: Chị hiệp thì đã biết nàng [illegible] hơn bọn kia thì sao đây?

Lại gõ cửa, rồi có tiếng phụ nữ gọi:

— Em năm ơi!

A đó là tiếng của bà chủ tiệm vàng mà nàng cho nhớ được giọng. Khen đã đó lo phân nào, nhưng chỉ phân nào thôi vì biết của không do một sự trùng phùng kỳ lạ mà lẽ thì của nàng có một đáng sau lúc nầy, lại rất có thể hão hão chỉ đợi đâu đó cứ nhiều tiếng đồng bồ rồi đã đợi lúc nầy đây, bởi không ai mà nói ngày lại không có khách ít lắm là một lần, mà như vậy, nàng mà mở cửa ra thì có thể bị một ngọn đao cấm phập vào ngực tức thì.

— Năm ơi!

Lại gõ cửa và lại gọi

Khen bắt loạn trong đầu. Chính nàng đang muốn gặp mặt người đàn bà nầy vì nàng đang hỏi nghi một điều, nàng sẽ chọc đó ta xi ra cái gì, và nhờ thế, nàng sẽ thấy được sự thật.

Khen do dự thêm giây nữa, rồi lấy mạng, đi ra ngoài. Trước khi mở cửa, nàng nhón gót lên đã nhìn ra ngoài, qua lá sách vì đang cầm cán, cảng nhìn được một khoảng sân lớn bơn. Chỉ có một người ngoài ấy thôi.

Khen vận khóa, mở cửa thật lẹ rồi cười mà nói:

— Thưa chị mới tới chơi. Em đang ăn cơm dưới nhà sau, chạy lên hơi tiếc, xin chị tha lỗi cho.

— Lỗi với phải gì giữa chị em ta. Có gì lạ không?

Bà khách bước vào hỏi như vậy trong khi Khen khóa cửa lại.

Khen trở lại với bà, mới bà nghi rồi nói:

— Thưa chị, như thường.

— Còn ông giáo sư đâu rồi?

Khen nhìn thẳng vào mặt bà, rồi đợt ngột hỏi:

— Tự ba hôm ngày nay, anh ta em không có gặp chăng hay sao?

Khen ngạc — Tại sao em hỏi như vậy?

— Em chỉ hỏi vậy thôi chứ không có gì. Có gì lạ ở nhà rồi? Em tưởng chị biết, bằng vào tâu bồi của chị, lúc chị mới [illegible] nhà.

— Câu hỏi nào đâu, và em tưởng chị đã biết gì?

— Từ bốn ngày nay, anh ta em không có về nhà.

CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

đi trọn đường tình

của AN KHÊ

(48)

— Nhưng anh vẫn cho em tự do giao thiệp với các bạn bè. Em vẫn thường khoe với bạn bè rằng hãy vững một ở những chỗ hội họp của bậc giàu sang.

Dung thở dài, và nào một:

— Chính vì thế em mới phải lỗi lầm.

— Em đâu còn là một đứa trẻ thơ để làm việc gì không cần biết hậu quả sẽ ra sao?

— Nhưng em thông minh lắm, song lại không sành tâm kỹ đàn bà. Nhưng đàn bà đang yêu, tâm hồn bao giờ cũng trẻ con.

Chương cười lạt:

— Nghĩa là em cớ quy trách nhiệm vào anh?

Dung đưa tay ngăn lời chàng:

— Em không đám quy trách nhiệm cho ai cả. Anh cứ để cho em phải biểu ý kiến, thoạt tiên em buồn và chán trong mối cuộc đi chơi như thế mà không có anh. Người ta bất đầu đi nghĩ, em vẫn anh đã chán bỏ em.

— Trời! Họ nói vậy là hết cớ rồi!

— Mà em cho anh phải bỏ công việc đi chơi với em, anh biết em phải làm thế nào không? Em phải [illegible] chủ tịch bức xã Tổng để anh giao trọc ngày lẫn nào cũng sát cánh với em. Em có ý bắn tin cách giản tiếp cho anh biết em đang bị bắt ép Tổng, theo đuổi rào riết... Anh nhớ lại xem có phải anh luật sư Hải nói nhỏ cho anh nghe chuyện đó không?

Chương nhìn mày lại suy nghĩ một lúc:

— Ừ, phải. Luật sư Hải đã bàn riêng cho anh biết việc em và Tổng có vẻ thân mật nhau lắm.

Dung chợp ngay vào sự xác nhận của Chương để hỏi vặng lại:

— Đây, em đã bắn tin cho anh biết mà anh có phản ứng gì đâu? Sao anh không cật hỏi, không ngăn cấm em giao du với người ta và anh cũng không bảy tỏ một sự ghen tương nào cả là sao? Anh không còn yêu em nữa à? Anh chỉ còn yêu đồng tiền thôi sao? Mặc dầu anh làm ra tiền để em được sung sướng, nhưng em lại không cần sự sung sướng vật chất mà không có phần khởi về tình thân.

Chương chận lời Dung:

— Em cũng biết anh làm ra tiền là để cho em chớ anh có hưởng gì đâu. Còn em trách anh sao không ngăn cấm em hay là tỏ thái độ ghen tương với em là em không biết anh đau khổ và cũng mà không nói ra đó thôi. Sao anh lại không ghen? Nhưng anh muốn giữ cho em khỏi mất thể diện....

— Thà anh lấy quyền một người chồng để áp dụng hàn hỏi những biện pháp ngăn chặn đã đi quá trớn của sự anh, em lại thích hơn. Sao anh không dẫn vật, không ray rứt em? Nếu cần nữa, anh đánh cho em vài tát tai, bắt em phải lo trcòn bổn phận của em

— Anh không bao giờ cấp nhận việc giở về lực ra với người đàn bà.

— Vì thế mà em tiếc hơn, em biểu lắm anh không còn yêu em nữa. Mặt anh lúc nào cũng lạm lì. Anh chỉ nói những lời cầu thiết trong cuộc sống chung của chúng ta thôi và không khi trong nhà trở thành ngột ngạt đến khó thở. Vì thế mà em không thích ở nhà nữa, mỗi khi Tổng đến rủ em đi chơi, em nhận lời ngay.

Do đó, Tổng mới ở bể, tán tỉnh em khiến em chỉ xem anh ta là người bạn duy nhất thông cảm được tâm hồn em. Anh không thấu hiểu, không có người đàn bà nào trên trần nầy, sống trong cảnh tình thần bị sút kém như em, lại có thể tránh khỏi sa ngã vào vòng tay của người đàn ông biết lợi dụng tình trước. Của khi đó, anh hiểu em khi đã lỡ lầm rồi thì ăn năn, bỗ bẳng lìm mà anh cứu vớt giùm em, chắc chắn rằng em sẽ trở lại với anh ngay, và trung thành với anh cho đến chết!... Anh Chương ơi, em còn yêu anh lắm mà... Lỗi đâu phải hoàn toàn vì em trong cuộc đoạn tình, đốt nghĩa nầy... Anh chỉ biết giữ gìn cho riêng là em trở về với anh ngay! Sao anh không kiếm em đi... Em khoẻ khoái chớ đợi sự kiếm gì ấy...

MAI TIẾP

Truyện dài
Trình thám — Gián điệp — Tình cảm
của TRỌNG NGUYÊN

Nữ chúa

140
CHƯƠNG 26

TRƯỚC GIỜ LY BIỆT

Trần Kiệt cầm lấy khẩu súng ấy và đặt nó trên đầu chiếc tủ nhỏ cạnh giường. Đến khi chàng quay lại thì thấy nàng đã cởi nốt chiếc quần ba góc ra rồi và thân hình nàng chẳng còn một mảnh vải nào nữa.

Lúc bấy giờ, Trần Kiệt cảng nhận thấy nàng xinh đẹp và hấp dẫn hơn nữa.

Chàng biết giây nhỏ lại, trước đây, khi chàng còn đang trong thời gian hoạt động ở Ba Lê, chàng cũng đã từng trông thấy những vũ nữ thoát y tại các đạ tổng hội (night club) giống như thế nầy.

Tuy nhiên, dù sao những màn vũ nữ thoát y tại đạ tổng hội cũng không tạo cho chàng cái cảm giác thích thú bằng cảnh tượng lúc nầy. Lý do rất dễ hiểu là chẳng riêng gì chàng, mà còn bao nhiêu khán giả khác cùng thưởng thức cái màn ấy, làm cho chàng mất phần nào sự hứng thú đi.

Hơn nữa, biện tại, chàng chẳng những được ngắm nhìn Mộng Lan thoát y một cách tường tận trước mắt, mà sau đó, chàng còn có quyền được ôm tắm thân kiều diễm kia trong lòng, không một vị cản trở chàng cả.

Chàng còn đang nghĩ ngợi điều ấy trong đầu óc thì Mộng Lan lại từ từ tiến đến bên chàng.

Mặc dù trong lòng chàng rất hứng thú trước hành động của Mộng Lan, nhưng lúc ấy chàng chợt nghĩ đến một việc khác, nên chàng nói ngay:

— Mộng Lan, rất tiếc rằng anh không thể làm vui lòng em được, chỉ vì anh e rằng chúng ta chẳng còn đủ thời giờ nữa. Anh cần phải ra đi ngay mới hòng kịp được.

Mộng Lan thản nhiên nói:

— Chính em cũng có cái ý nghĩ ấy, nhưng em lại còn lo sợ rằng chúng ta sẽ chẳng còn một dịp nào để gặp nhau nữa mà thôi! Tự nhiên em có linh cảm rằng lần yêu đương nầy là lần cuối cùng, thì ta sẽ sa nhau vĩnh viễn và bọn chúng chỉ còn gặp lại nhau ở bên kia thế giới vậy!

Câu nói đầy bi quan của Mộng Lan khiến Trần Kiệt không khỏi rùng mình, rợn ớc.

Như vậy có nghĩa là nàng linh cảm trước rằng hoặc chàng hoặc nàng sẽ bị kẻ thù giết chết mất phen nầy.

Tuy chàng cũng lo ngại không ít, nhưng chàng vẫn cố lấy giọng điềm tĩnh nói:

— Coi vậy chớ chẳng hề gì đâu, em ạ! Em bảy an tâm, chớ lo sợ gì cả. Nếu như em không đủ sức tin tưởng vào cái tài của anh thì em cũng nên tin vào vận mạng của anh đây. Theo ý anh thấy, vận mạng của anh rất tốt, chưa đến nỗi nào phải chết trong lúc nầy đâu.

(MAI TIẾP)

Nhựt báo CẤP TIẾN

- DÁM VIẾT ĐỀ: TIẾN BỘ
- DÁM NÓI VÌ: TỰ DO
- DÁM CHẾT CHO: TỔ QUỐC

(220)
CHƯƠNG VIII

Tâm cười nhẹ, hỏi:

— Em nói với bà, anh thích ăn mão gì.

Ái chộp lấy cơ hội:

— Em nói anh thích ăn canh cua nấu rau đay. Như mọi khi trước kia chỉ Thủy vẫn nấu cho anh ăn đó.

Nghe nói tới Thủy, Tâm sầu nét mặt xuống. Chàng im lặng một lát rồi bảo Ái.

— Em lấy đâm anh điều thuốc lá đi.

Ái bưng vội [illegible] rồi bảo [illegible] trao cho Tâm Chàng rút một điếu rồi bỏ [illegible] chân bàn.

Ái cất [illegible] hỏi:

— Anh có nghe chuyện không đó em đợc tiếp?

Tâm lắc đầu đáp:

— Thời gian [illegible] nhà nghỉ trưa đi. Chiều bảy đục. Anh cũng mỏi [illegible] lắm.

Ái [illegible] trong nhà.

Thủy vẫn tới nhà nàng thầy thằng Tiến đang đứng ít tế khác người bình mình. Trông vẫn số mới bị rẩy là gì đó nên đứng khúc. Thấy nhau vẫn [illegible] bảo.

— Xin [illegible] Con trai đứng khúc ở ngoài đường sau lắm. Người ta đi qua thấy, bụ cười cho đó.

Tiến ngoảnh người đi, không chịu nghe lời chị. Trái lại nó còn khóc lớn hơn. Thấy bực mình, vừa toan gắt với nó thì có tiếng bà Tư hàng xóm hỏi:

— Cô Thủy đã về đó hả?

Thủy đặt nhiệm tiếng cho cô lễ, bà Tư nói tiếp:

— Sang nhận đưa thằng cu Tý này được chưa.

Nghe bà Tư nói, nàng hơi ngạc nhiên vội ngẩng mặt lên. Bên kia sân, bà Tư đang bế thằng Tý, em thằng Tiến. Nàng chưa kịp cất tiếng hỏi bà Tư bà nói tiếp:

— Sao, mà thằng Tiến đã đó chưa Thủy?

Thủy ngạc nhiên thật sự. Lúc nàng đi, bà Tuấn bại vẫn còn nằm ở nhà với hai đứa trẻ, bà có đau ốm gì đâu. Nàng vội nói:

— Chau có biết chuyện gì đâu bà Tư. Mà, dì chau đau gì đó.

— Tiếc [illegible] đây vẫn [illegible]?

— Dạ, [illegible] mang con cho anh Tâm chăm mới về bà Tư ạ.

— Bởi say có không đó [illegible].

— Dạ không. Bị tối qua chau trực ở trong bệnh viện đó.

Bà Tư ở một tiếng ra đăng đã hiểu Bà nói ngay:

— Tròi ơi, vậy thì cô đi vô trong bệnh viện luôn đi. Bà ấy nằm trong đó rồi đó.

Thủy mừm cười, nàng đáp:

— Không có gì đâu. Chắc dì tôi đã tới nhà bác sanh chớ đâu có vô trong bệnh viện. Đau ốm gì vô trong đó.

Bà Tư đưm chân ra đăng bực tức:

— Bộ tôi nói dối có làm chi. Đâu phải đi sanh, Bà bị bông huyết nữa. Tôi vừa từ trong chiếc ghế đâu xuống đây đó.

Nghe bà Tư nói tới đây, Thủ xanh mặt. Tuy nàng đã nói giống nói gì bà Tuấn bại, nhưng thâm trạng nàng ra cho bà là nói [illegible] cho cả gia đình.

Nàng vội vàng nói:

— Nếu vậy để chau chạy lại đăng bệnh viện xem [illegible], khỏi quá, từ trưa tới giờ chau đâu có ở nhà nên có biết gì đâu.

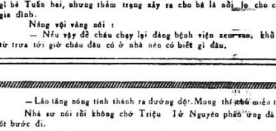

TRẦN THANH

Dứt lời, nàng mục tới đưa cho thằng Tiến năm đồng bạc, đã nói:

— Tiền nào dì, chị cho năm đồng đây. Ra ngoài quán bà Sau mua bánh ăn đi. Để chị vô bệnh viện coi sao mà Tiến ra sao nghe.

Thằng Tiến được tiền, có ấn khóc nhưng mặt vẫn còn phụng phịu.

Thủy không kịp thở ý tới nó thêm nữa. Nàng vội vàng quay ra đường vào bước tới bệnh viện.

Vừa thấy đang Thủy, cô ý tá quen đã nói ngay:

— Bà ấy coi chừng ngày hiểu lắm đó chị Thủy.

Thủy vội hỏi:

— Liệu có sao không chị?

Cô ý tá lắc đầu thở dài.

— Đăng huyết, nặt mà nhiều lắm vì cái thai [illegible]. Chưa cầm hão được mặc dầu đã chích rồi. [illegible] cũng bơ khó khăn đó chị.

Thủy hỏi ngay:

— Dì tôi nằm ở đâu đó.

— Bên dãy A, phòng số 4 chị [illegible].

— Em coi chị, để tôi vào coi.

Nói xong Thủy vẫn bước đi lại phía dãy nhà bà Tuấn Hai đang nằm. Khi tới cửa phòng, nàng gặp ông Tuấn từ trong đi ra. Nhìn nét mặt lo âu của chú, Thủy ái ngại vô cùng. Nàng khẽ hỏi:

— Dì đã ăn chưa bà.

Ông Tuấn lắc đầu, vẻ thất vọng hiện đăng gương mặt:

— Mỗi lúc một một thêm.

Nàng một chút, ông nói tiếp:

— Ba ay, khó qua qua con ạ.

Thủy trấn an cha:

— Chắc không đến nỗi nào đâu ba. Dì [illegible] rồi con qua bên bác ái.

Dứt lời Thủy bước vào phòng. Bà Tuấn bại nằm thẳng trên chiếc giường sắt kê sát góc phòng. Mặt và hai bàn tay bà tái ngắt lên da xanh xám do người đã chết rồi. Kinh nghiệm trong thời gian làm việc vừa qua tại bệnh viện cho Thủy biết tình trạng của người đã ghê thật nguy hiểm. Nàng đứng lặng đi.

(CÒN NỮA)

QUAN TRUNG ĐỆ NHẤT KIẾM

Nguyên tắc TÂN HỒNG — Dịch thuật THỨ LANG

98
HỒI 26

Những [illegible] trong chùa Quảng Linh

Nhà sư già lại hỏi:

— Nếu vậy thì tiểu thư chỉ không biết họ là ai hay sao?

Triệu Tử Nguyên đáp:

— Đúng thế! Tại sao đại sư lại nghiêm cứu vấn đề nầy?

Nhà sư [illegible] ngăm không nói gì. Cặp mắt chiếu ra những tia hào quang [illegible] chăm chọc vào mặt Triệu Tử Nguyên, tựa hồ muốn soi thấu tâm can chàng.

Triệu Tử Nguyên ngẩm nghĩ kinh hãi nghĩ thầm:

— Vị này ăn nói mắt chiếu ra những tia thần quang thì công lực can thâm đến tuyệt đối chân [illegible]. Nhưng sao vị cao tăng minh mẫn cùng lực tuyệt thế lại vào ở ngôi chùa hoang vu tịch mịch nầy?

Nhà sư ăn vẫn nói:

— Tiểu thư chỉ lại vẫn đây một chút.

Triệu Tử Nguyên nao nao trong dạ không đoán được nhà sư ăn vẫn muốn giữ trò gì, nhưng chàng vẫn cất bước tiến lại.

Chàng vừa đương bước, nhà sư già vẫn phất tay áo một cái đẩy ra [illegible] hình phong nhanh như chớp tựa hồ muốn quạt Triệu Tử Nguyên bay tiếng la hoảng:

— Đại sư!... Đại[illegible]...

Tay áo nhà sư đã chạm [illegible] người Triệu Tử Nguyên. Ngoài luồng [illegible] khi đâm vào da khiến chàng đau nhứt lắm.

Triệu [illegible] mang vội xoay mình qua né tránh. Vẫn một tiếng [illegible] phong rít lên quét vào một bên ngực Triệu Tử Nguyên chi còn cách không đầy sợi tóc.

Triệu Tử Nguyên chưa hết kinh hãi toan mở miệng nói thì nhà sư [illegible] bước, vươn tay một ra nhằm chụp vào [illegible] cách Triệu Tử Nguyên.

Tân pháp nhà sư [illegible] đến tình độ không thể tưởng tượng được. Triệu Tử Nguyên [illegible] chàng không kịp cứu, chàng cảm thấy [illegible] chỗ [illegible] cả bị nắm ngón tay của nhà sư nắm lấy.

Chàng vừa nóng nảy vừa tức giận hỏi:

— Sao đại sư lại [illegible]?

Nhà sư trầm giọng hỏi lại:

— Lại lịch thế chủ thế nào? Phải chăng thế chủ là người họ Thân.

Triệu Tử Nguyên lại càng kinh ngạc, chưa kịp trả lời thì Cô Thiên Vô đứng bên cạnh đã lên tiếng trước:

— Vị này là bạn của vãn bối tên gọi Triệu Tử Nguyên. Vãn bối đã bạch cùng đại sư từ trước. Nhất mộng đại sư quên rồi ư?

Nhà sư già nghẹo đầu ngẫm nghĩ một lúc rồi đặt nhiên buông tay ra nói:

— Lão tăng nóng tính thành ra đường đột. Mong thế chủ miễn thứ.

Nhà sư nói rồi không chờ Triệu Tử Nguyên phải vội đã trở gót bước đi.

Triệu Tử Nguyên giương mắt nhìn bóng sau lưng nhà sư, ngơ ngẩn xuất thần. Hồi lâu mới lên tiếng:

— Nhà sư này không biểu là người thế nào? Hiển nhiên lão có điều biểu lâm tiêu đệ.

Cô Thiên Vô đáp:

— Nhất mộng đại sư là một vị lão hữu của tiên phụ. Trước đây hồi [illegible] tiêu đệ quyết định rời khỏi Thái Chiêu Bảo, nhưng bị đại [illegible] của bảo chủ thấy đổi ngo tiết, nên phải tạm đến trú ẩn trong chùa nầy thì may sao hôm qua lại gặp Triệu huynh và ước hẹn tới đây hội đàm.

Triệu Tử Nguyên nói:

— Thảo nào lúc đó thấy tiểu đệ thấy Cô huynh ra về lật đật. Nhưng Cô huynh đã làm tổng quản đội Ngân y trong Thái Chiêu Bảo, sao còn quyết định ly khai?

Cô Thiên Vô ngập ngừng đáp:

— Cũng chuyện nầy khó dài, rồi đây sẽ có ngày tiểu đệ thuật rõ cho [illegible].

Triệu Tử Nguyên nghĩ thầm:

— Chắc là Cô huynh cũng giống mình, có những điều bí ẩn khó nói trình bày. Mình chẳng nên miễn cưỡng gạn hỏi y.

Chàng nghĩ vậy liền mỉm cười rồi đi sang một bên.

Cô Thiên Vô vẻ tình đưa mắt nhìn vào mặt Triệu Tử Nguyên phát giác ra nước da chàng tím đen lại, lớm đốm có những chấm đỏ thì kinh hãi bật tiếng la thất thanh:

— Triệu huynh! Triệu huynh cũng trúng phải chất độc Mã Lan rồi ư?

Triệu Tử Nguyên nghe Cô Thiên Vô nhắc tới vụ nầy liền nhăn nhó cười đáp:

— Tiểu đệ lúc còn ở Thái Chiêu Bảo cũng bị lão ám độ tán phế bức bách phải uống thuốc độc để vinh viễn làm nô bộc cho lão.

Rồi chàng đem việc mấy ngày đã trải qua kể lại cho Cô Thiên Vô nghe. Đồng thời chàng cho gã biết ý nghĩ của mình là nếu phải làm nô lệ suốt đời thì thà tăng chết đi cho hơn, nên chàng đã thà liều ý nghĩ theo lão ám độ.

Cô Thiên Vô nghe hết đầu đuôi. Mắt chiếu ra những tia kỳ quang, gã nói:

— Triệu huynh hãy yên tâm. Chất độc đó chẳng phải là không thuốc nào chữa được. Chẳng ta thử chống đỡ Yên bảo chưa và lão tán phế [illegible].

Triệu Tử Nguyên trợn mắt lên ngạc nhiên Cô Thiên Vô thì thầy gã thò tay vào túi mốc ra hai viên thuốc mầu đen lớn bằng hạt ngô, lấp loáng có ánh sáng dưới ngọn nến vàng khè. Gã nói:

— Hôm ấy vân sĩ trung niên tặng cho tiểu đệ mấy viên thuốc giải chất độc Mã Lan. Tiểu đệ đúng rồi cho hai bại viên tính để dành. Bây giờ Triệu huynh lấy mà uống. Vậy Triệu huynh hà miệng ra.

Triệu Tử Nguyên tuy không dám tin hẳn nhưng thấy gã nói Bằng một giọng quả quyết, cả lòng chàng cũng mong sống nên cứ hà miệng.

Cô Thiên Vô liền bảng hai viên thuốc mầu đen ra.

Triệu Tử Nguyên vừa ngậm vào miệng thấy mùi thơm thơ dễ chịu

Cô Thiên Vô lớn tiếng:

— Nuốt đi! Nuốt cho mau!

Triệu Tử Nguyên uống thuốc rồi quả nhiên thấy trung khí lưu thông. Chỉ trong khoảnh khắc người chàng phát nóng ran rất là khó chịu. Mồ hôi toát ra đầm đìa.

Cô Thiên Vô hỏi:

— Triệu huynh đã thấy ra mồ hôi chưa?

Triệu Tử Nguyên vẫy mồ hôi như mưa đáp:

CÒN NỮA

PHONG NGỪA

nhà, chốc lở lói gái tới đâu ta lau tới đó, không phải theo kinh sơ chi người da mà biết, uống

Giải phong SẢT ĐỘC HOÀN

ÔNG-TIÊN

30 năm danh tiếng

Hãi các tiệm thuốc HOA VIỆT có bán lẻ

Nhà thuốc Ông Tiên LP Chợlớn — KN BYT số 518 — 2-11-63

Anh Ngữ

Đàm thoại và căn bản

Chuyên luyện nói cấu mọc như nữ giáo, buồn bán, nhà hàng, tiếp tân, hướng dẫn thoại, du lịch v.v. Luyện dịch bảo chí và dịch từ thương mại. English for today chỉ học sinh. Lớp 8 người. Giáo sư Mỹ luyện giọng. Khóa 4 tháng (3 buổi mỗi tuần). Khóa 2 tháng (6 buổi mỗi tuần). Phòng học máy lạnh. Lớp mới 2-08-70 130 Pasteur, Phòng 107 Đ.T : 93.567.

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ

Uống Sirop

RÉACTIN (BETA)

— ăn ngon, mau đói
— lên cân nhanh chóng
— dễ ngủ yên (59M/QCDP)
— trị phong ngứa

Bán tại nhà thuốc tây

Mỹ phẩm mới !

— ANNA Trị tàn nhang vết nám, chấm đen.
— LOLITA làm tiêu mỡ. Thân hình thon nhỏ, có eo.
— MẶT XANH «BEL» Mặt xanh mướt, làng lành hấp dẫn.
— DETILUX Tẩy trắng răng.
— ACNOBEL Trị mụn trứng cá.
— BARBARA Mọc lông nhẹ

Có bán tại các nhà thuốc tây

Phụ Nữ cần biết !

Có bịnh bạch đái xin dùng :

NỮ ĐỚI BỬU

PHƯỚC LINH

TRỊ : đau tử cung, huyết trắng ra nhiều con người mất máu, xanh xao buồn lược, đau thắt ngang lưng, mới hay lâu ngày đều dùng được. Tổng phát hành nhà thuốc Phước-Linh 110 bis Không Tử Cholon.

Cơ thể bải hoải

THẬN YẾU

Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi đau lưng. Di mộng hoạt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN

Thận Trung Bửu

LA VẠN LINH

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.

HÃY DÙNG

MỸ DIỆN CAO

THUỐC XỨC MỤN

QUẢNG AN HÒA

Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhân nhọn, sẩn, tàn nhang rần da mặt, ra nắng không nám đen, áo vệ da mặt được trẻ mãi không bà. (Có cầu chứng tại Tòa Thương giới, cấm bắt chước và giả mạo) MK.N. số 1250 ngày 28-9-58.

Xem trang 5 :

CÔ GÁI KÝ BÁC

* nguyên tác NGỌC-LÂU
* dịch thuật HÀN-G.-NHẠN

QUÍ BÀ CÓ THAI

Ói mửa, tưởng quên đồ ăn uống không động, bão thèo đã được: hay là đang bành kinh mà đau

Mệt mạnh mẻ, con dễ nuôi.

Bà nên uống :

BÁO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÕ VĂN VÂN số 11 (KN. số 147)

KHI CÓ THAI

mà đau trăng dạ dưới, đau thắt ngang lưng, đường tiểu nóng gắt, nên uống BÁ ĐẢ AN THAI số 43 VÕ VĂN VÂN (KN. số 149)

ĐAU MẮU XANH MẾT

cần uống BÁ ĐẢ SƠN QUÂN TÂN VÕ VĂN VÂN số 1 Trừ bạch đái (KN. số 133)

TRỊ ĐAU VÚ

BÁO SANH HOÀN VÕ VĂN VÂN số 59. Thuốc uống khi sanh sản, ăn được, ngủ được. Trị đau vú, ngừa các chứng bậu sản (K.N. số 321)

HỎI CÁC TIỆM THUỐC ĐÔNG Y

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM

Đau tim, lớn tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm choáng váng mệt ngất, mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, dùng

Thuốc bổ Tim

TÂM CHI BỬU

LA VẠN LINH

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 610 ngày 11

Sang Độc Mới phát hay kinh niên dùng SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN». Trên 30 năm danh tiếng. Có bán tại các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

Gần đến kinh kỳ, bàn thân đã dơ: hay là đang bành kinh mà đau bụng, uống LÔI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» hỏi các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phố Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

NHÀ TÂM SÓ

LÊ BÁ HÒA

475/13 Lê văn Duyệt Saigon.

Được hàng ngàn chứng thư của các cấp Dân, Quân, Chính khen và khoa xem chỉ tay chữ kỷ và Tử Vi.

Được vinh hạnh đoàn trước Trung Tướng NGUYỄN VĂN THIỆU và số lâm Nguyễn Thủ QUỐC GIA.

Ai thắc mắc tình duyên ? Ai hoài nghi số phận ? Xin đến Văn phòng sẽ được thấu rõ số mạng mình.

Đọc trang 3

TRANG SINH VIÊN HỌC SINH

Diễn đàn của giới trẻ học đường

NHÀ THUỐC

QUẢNG AN HÒA

169, Lê văn Duyệt, SAIGON

PHỤ KHOA **BẠCH ĐÁI HOÀN**

TRỊ : Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm.

— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều lâu cho gương mặt xanh xao, đau lưng, nhức mỏi, bần thần, đã dượi.

— Qui bà, qui cô, nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên BÁCH-ĐẠI HOÀN QUẢNG-AN-HÒA do Dược sĩ LÝ-TRẠC bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung, bạch đái lâu năm, mượn con.

TỔNG PHÁT HÀNH

Nhà thuốc

QUẢNG AN HÒA

169, Lê-văn-Duyệt SAIGON và các tiệm thuốc Bắc đã có bán

K.N. số 2144 ngày 31 7-69

CÁC CHỨNG BỊNH : Tê thấp đau xương, nhức gân, tê bại hoài gân đi đứng khó khăn, người da tê lạnh, tê đầu ngón chân, đau cổ, đau vai, đau lưng nhức mỏi. Giúp bà đau đau mình khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng :

Hoàn kiện đơn

LA VẠN LINH

2 LOẠI Hoàn mát và nghịm rượu Có để bán ở các tiệm thuốc Bắc Tổng phát hành 532 Đông Khánh Cholon K.N. số 606-606, ngày 11-8-66.

Lớp VÔ TUYẾN ĐIỆN

VÀ TÉLÉVISION

Lớp RÁP SỬA RADIO khóa 168 sẽ khai giảng ngày 2-5-1970. Mãn khóa 2 tháng biết rành 5 loại máy thâu thanh.

— Lớp đặc biệt TRANSISTOR tập ráp và sửa trên mạch điện in cho các bạn mãn khóa Sơ Cấp.

— Lớp Trường Xưởng Điện Tử ráp sửa AMPLI HIFI. Transistor, sửa chữa các loại máy thu thanh. Cassette và dự bị Télévision.

— Lớp Sửa TÉLÉVISION cho các bạn mãn khóa Trường Xưởng hay đang hành nghề và thực hành thẳng trên TV hiệu.

Ở xa học Hàm thụ với dụng cụ đầy đủ.

Trường Vô Tuyến Điện

« TẤN - PHÁT »

50, Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon 100 Đinh tiên Hoàng — Đakao—S.G

Thuốc GIA TRUYỀN trị bảo đảm 100/100

BỊNH Mông Gà và Hoa Khé

Bịnh này xảy ra khi gió lạnh xâm nhiễm, có bịnh. Hoặc bị lây bởi chung đụng với người mắc bịnh, có mọc ở dưới vài ngày sau mình, hình dạng mông gà và hoa khé CÁCH TRỊ : Cần phải thấy có chứng đau nhức cùng khắp, thật a một đau đầu cùng đến đau cùng khắp. Phương Thần Dược để cứu người mới lần lần ... Nhưng nếu Mông Gà lại ngứa hôi chảy nước, dồng bựu trắng hoặc hôi rồi ... để phòng trường hợp, lại nên là chưa luyện nọc nên phải dùng thuốc ... mới ... Thuốc và rõ thêm chi tiết mọi thư từ chi phiếu xin đề ngày PHƯƠNG-ĐÌNH-DŨNG 160. Lê Lai Saigon.

Câu chứng tại Tòa số 14632

Phương Thần Dược để cứu người mới lần lần ... Nhưng nếu Mông Gà lại ngứa hôi chảy nước, dồng bựu trắng hoặc hôi rồi ... để phòng trường hợp, lại nên là chưa luyện nọc nên phải dùng thuốc ... mới ... Thuốc và rõ thêm chi tiết mọi thư từ chi phiếu xin đề ngày PHƯƠNG-ĐÌNH-DŨNG 160. Lê Lai Saigon.

VIÊN ; XI-RÔ

CALVIT B12

SINH-TỐ B 12 + CALCIUM.

Trị THIẾU MÁU CƠ THỂ SUY YẾU GẦY CÒM-TRẺ EM CHẬM LỚN

980 BYT 27-8-64

PHONG PHÚ

Nguyên tác: NGÔ-LÂU CƯ-SĨ

Cô Gái KỲ BẮC

Dịch thuật: HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 42

GIÚP KHƯƠNG TRẠCH LO MƯU THIẾT KẾ

(TIẾP THEO)

Âu Dương Tinh lại nói:

— Tổng Nhị là một tay cao thủ ở Thành Long hội. Trong hội người cất phục rất đông, có thể cũng chẳng kém gì Thất Tinh Môn. Tổng Nhị nổi tiếng ở bang hội đó.

A Liệt hỏi:

— Nếu chúng ta giết chết hai người này thì không khỏi kết mối thâm cừu với hai phái đó. Ế rằng có điều không ổn.

Âu Dương Tinh bảo:

— Người sự rồi ư?

A Liệt đáp:

— Có nương dùng cái kế lách tai họ. Đó là sự thực, tôi đoàng thế không?

Âu Dương Tinh đáp:

— Được lắm! Ta thừa nhận người nói có lý. Nhưng chẳng lẽ đến đây rồi buông tha chúng ư?

A Liệt đáp:

— Dĩ nhiên là không được tha, trừ thì chúng ta chỉ giương mắt lên mà nhìn chúng cướp bóc ra đi.

Âu Dương Tinh nói:

— Giết chúng thì sợ gây thù oán, mà không giết cũng chẳng đành lòng. Ta không có cách nào làm quên cả sự vụ này, người đi tìm kế khác cao minh hơn.

A Liệt thực động tâm có như người tỉnh ngộ trăm ngàn một lúc rồi nói:

— A Tinh! Ta có một kế không biết có thông chăng?

Rồi chàng đưa kế hoạch của mình ra.

Âu Dương Tinh nghe xong hớn hở đáp:

— Thế thì thế lắm!

Hai người liền ý kế thi hành, cùng nhau vượt cửa sổ tiến vào trong phòng Khương Trạch nói với lão một hồi.

Khương Trạch thấy hai người có tài trên tường vượt nóc mà kế hoạch lại có lợi cho lão, đi nhiên là lão chịu ngay.

Hình động của Khương Trạch là sáng hôm sau giăng lưới, sắp sẵn mấy vạn lạng bạc để đưa cho Tổng Nhị, Sầm Du. Nhưng lúc lão thấy Tổng Nhị, Sầm Du định đưa ra điều kiện thì người bang-chủ Tổng Sầm có mụ Lý Cơ đàm đàng cùng ở đó.

Khương Trạch yêu cầu cô chuyện riêng với hai gã Tổng, Sầm. Lý Cơ cũng chịu lui ra ngoài.

Khương Trạch nói:

— Lão phu đã chuẩn bị đầy đủ khoản tiền kia, còn tình nguyện dâng cả Lý Cơ để hầu tiếp nhu, hoàn cho hai vị đại gia.

Sầm Du chuyển động cặp mắt lộ vẻ nghi ngờ hỏi:

— Đột nhiên sao lão lại rộng lượng đến thế?

Tổng Vinh Thắng (tức Tổng Nhị) cười rộ hỏi:

— Lão đem trở một chăng? Lão kia! Ta cho lão hay. Nếu lão rộng rãi thế này thì bọn ta không gia hại lão nữa.

Sầm Du lắc đầu nói:

— Trong vụ này rất có điều chi quái lạ.

Tổng Vinh Thắng lớn tiếng:

— Lão phu thế chẳng? Hừ! Chẳng ta giết lão chẳng qua như giết một con kiến.

Khương Trạch vội nói:

— Hai vị bất đắc già đã nghĩ. Đây chẳng qua là lão phu tính đường như vậy. Nếu hai vị lòng ý thế là cự thế. Bằng hai vị không đồng ý thì coi như lão phu không đưa ra đề nghị nầy.

Tổng Vinh Thắng hỏi:

— Sao lão lại đưa ra đề nghị đó?

Khương Trạch đáp:

— Lão phu nhận thấy hai người Lý Cơ tính tình dâm đãng. Thị là con tiện nhân ai cũng làm chồng được. Con đến với hai vị thì thị bỏ quá là thêm lão của mới và muốn đổi lấy niềm mới thôi.

Sầm Du nghi tới chuyện chăn gối đêm qua không khỏi chau mày Tổng Vinh Thắng lại cười ha hả, không hiểu bọng hắn nghĩ sao?

Khương Trạch cười hỏi:

— Thị đối với các vị chẳng khác gì đối với lão phu. Các vị có đồng ý không?

Tổng Vinh Thắng bực mình đáp:

— Lão đã giả nua, một mũi khó coi, cần lực yếu bì với bọn ta thế nào được? Chả! Ta ra lão không biết tự lượng.

HỒI 43

VÀO THỊ TRẤN TÍM LƯƠNG ĐẠI THÚC

Khương Thạch nói:

— Không phải thế. Trong con mắt thị thì hai vị với lão phu chẳng có gì hơn kém. Bất quá thị muốn đưa với các vị và kiếm thêm ít tiền. Nếu Tổng gia không tin, lão phu có cách chứng minh.

Sầm Du hỏi:

— Lão chứng minh bằng cách nào?

Khương Trạch đáp:

— Hai vị đưa khoản tiền đó giao vào tay thị, lão phu dám bảo đảm chỉ trong vòng mười ngày là thị nhất định tìm cách nuốt mất tiền đó.

Tổng Vinh Thắng kịp mắt nói:

— Thị không bội phản bọn ta đâu. Dù cho thị muốn thế cũng chẳng tại sao thoát được khỏi bàn tay chúng ta.

Khương Trạch nói:

CÒN NỮA

CẢI TỔ GIÁO DỤC?

Một vấn đề hằng lá mối lưu tâm hàng đầu của tất cả những ai thiết tha với tiền đồ dân tộc, đã được giải sự NGUYỄN-QUYNH-GIAO đưa lên bàn mổ với loạt bài phỏng vấn một số nhân sĩ nổi tiếng như G.S. Nguyễn ngọc Huy, G.S. Trần văn Quế, G.S. Trần văn Tư, B.S. Trần Ngọc Ninh, B.S. Hoàng văn Đức, G.S. Vũ Quốc Thông, v...

Xin ân cần giới thiệu cùng bạn đọc quyển CẢI TỔ GIÁO DỤC của G.S. Nguyễn Quỳnh Giao do nhà xuất bản Thăng Tiến ấn hành.

C.T.

Nhảy VỌT

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

129

PHẦN THỨ HAI

CHƯƠNG 21

Khen qua một đêm thức trằng trằng để tìm mưu thoát hiểm, mà không nghĩ ra được gì, và khi sáng dậy thì nghe trong ngoài bão thảo, chàng một nỗi đã đau đớn tử thường nghĩ. Chợt nhớ ra đây là ngày thứ ba mà thầy Paul đão ngũ gia đình, nàng tiến của quá. Chỉ còn có ba ngày nữa là người ta giao đấu, đáng lẽ gì phải đi thức tiếc để lấy cho kịp lúc thì cái người cần thiết lại không có mặt.

Nói rằng nàng sợ chết hoa lá tiếc của, nhưng nàng vẫn không mất bản tánh tham tài được, một cách đột ngột và mạo lý như vậy đâu. Cái một ngày tự bỏ tu nữa. Ngày nầy thì có bài hộp vì Khen thấy bóng dáng một người đi qua đi lại trước cửa sổ nhà nàng mấy lần. Vì mến cứa được may bằng vải đẹp nên nàng không thể biết kẻ đó ra sao. Nhưng rất muốn thấy, nhưng lại không dám, cứ đứng ở cửa buồn mà rình cái bóng đó.

Có thể chỉ là một người đi tìm một nhà quen, một nhà ni cô, hoặc người bàng xóm tình cờ qua đó, rồi quay gót vì chợt cho ra quên tiếc ở nhà và vì phía bên kia bên nầng nhiều nên họ đi phía bên nầy để rẽ bung mất của nhà nầy chớ không có gì đáng sợ, nhưng cũng cứ ở đó lắc lư mà ngắm tư cái bóng.

Có lẽ cô là em đi của bàn hoa, vì Khen thừa biết bản lãnh của Sáu B., bản không phải là một tay do cần bọng bét đâu mà đợi sẵn trước cửa để hạ sát nàng. Hơn sẽ giết nàng mà không ai có thể tray ra nổi được, y như vang đã bao giờ bắn.

Và bản tài tưu nàng thì bản sẽ đủ sức làm tội để giữa bao người, nhưng không phải là đó chính tay bản làm đâu.

Chỉ bài hộp có mách ghét, nhưng suốt ngày cứ lo và cứ không dám lẻ nhẹ ra cửa.

Lo và rình đợi. Khen yêu thầy Paul thật sự và yêu nhiều lắm. Bà ngày ba đêm mong ngóng, làm cho nỗi nhớ thương của nàng lớn lên cho nàng trông thấy được, chớ từ thuở giờ, nàng tuy có biết rằng mình yêu chồng nhưng không để tâng thầy Paul là cái gì không thể thiếu.

Đây là ngày thứ ba đầu ngỗ mà thầy ta không về Nàng ngạc nhiên tự hỏi thầy ta đâu đau ra điều đó mà cung phụng cho người yêu trẻ đẹp của thầy ta. Lương thông của thầy Paul không có bao nhiêu, thấp bạn lương công chức bực trung của ta nhiều, mà một cô nhân tình mới được, mắc tiền lắm, mặt đầu đó chỉ là một cô gái quê.

Cô ta mắc nếu vì được thầy cưng, mua sắm cho đủ thứ y phục nữ trang, cô ta lại mắc tiền vì được thầy cưng đưa đi chơi, đi coi hát coi xong đi ăn uống.

Nghĩ tới đây, Khen đâm nghi rằng thầy Paul đã chơi xô lẽ, kỳ hiệp ước cùng với bà chủ hiệu Kim hoàn và bà rượu nàng.

Từ trưa cho đến tối, Khen nghiền ngẫm cái điều có thể có ấy rồi tức cảnh hăng, nàng lại nuốt không trôi bữa ăn hồi 7 giờ, bữa ăn mà nàng cho lịch lắm lại nữa tiếng đồng hồ vì ký vọng mong mành đợi thầy Paul về ăn một lượt cho vui.

Nàng buồng đũa, đi qua nước rửa tuan đi nằm thì thình lình nghe gõ cửa. Nàng suýt đứng tim trong mấy giây, vì bỗi rối vì cũng không biết nên có thái độ nào để lẽ em mới của nàng chăng sẽ không nghĩ kỳ. Chợ hiểu thế đã biết nàng tiếng ra, nhưng bọn kia thì sao đây?

Lại gõ cửa, rồi có tiếng phụ nữ gọi:

— Em năm ơi!

A đó là tiếng của bà chủ tiệm vàng mà nàng chưa nhớ được giọng. Khen đã đó lo phân nào, nhưng chẳng tại sao thế vì biết đâu không do một sự trùng phùng kỳ lạ mà kẻ tình nhân nàng cũng đến đúng vào lúc nầy, lại rất có thể bắn hiểu chỉ đợi đâu đó cứ nhiều tiếng đồng hồ rồi để đợi lúc nầy đây, bởi không ai mà suốt ngày lại không có khách ít lắm là một lần, mà như vậy, nàng mở cửa ra thì có thể bị một ngọn đao cầm phập vào ngực tức thì.

— Năm ơi!

Lại gõ cửa và lại gọi

Khen bắt lo loạn trong đầu. Chính nàng đang muốn gặp một người đã bắt nầy vì nàng đang hồ nghi một điều, nàng sẽ chọc cho bà ta xi ra cái gì, và nhờ thế, nàng sẽ đoán được sự thật.

Khen do dự thêm chút giây nữa, rồi liều mạng, đi ra ngoài. Trước khi mở cửa, nàng nhớ đến lời ăn đã nhìn ra ngài, qua lá sách vì đừng cáng cao, cáng nhìn được một khoảng sân lớn bao. Chỉ có một người ngồi ấy thôi.

Khen vận khóa, mở cửa thật lẹ rồi cười mà nói:

— Thưa chị mới tới chơi. Em đang ăn cơm dưới nhà sau, chạy lên bơi tới, xin chị tha lỗi cho.

— Lỗi với phải gì giữa chị em ta. Cô gì là không?

Bà khách bước vào hỏi như vậy trong khi Khen khóa cửa lại.

Khen trả lại với bà, mời bà ngồi rồi nói:

— Thưa chị, như thường.

— Cho tôi gọi sơ đâu rồi?

Khen nhìn thẳng vào mắt bà, rồi đột ngột hỏi:

— Tư bà bốn ngày nay, anh ba em không có gặp thầy chị hay sao?

— Không? Tại sao em hỏi vậy?

— Em chỉ hỏi vậy thôi chứ không có gì lạ. Cô gì là ở nhà rồi. Em tưởng chị biết, bằng vào câu hỏi của chị lúc chị mới bước vào nhà.

— Câu hỏi nào đâu, và em tưởng chị đã biết gì?

— Tư bốn ngày nay, anh ba em không có về nhà.

* * *CÒN NỮA*

đi trọn Đường tình

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

của AN KHÊ

(48)

— Nhưng anh vẫn cho em tự do giao thiệp với các bạn bè Em ấy thường không nấy khi vắng mặt ở những chỗ hội họp của bậc giàu sang.

Dung thở dài, và nào nuột:

— Chính vì thế em mới phải lối lầm.

— Em đâu cần là một đứa trẻ thơ để làm việc gì không cần biết hậu quả sẽ ra sao?

— Anh thông minh lắm, song lại không sành tâm kỳ dân bà. Nương anh muốn giữ cho em khỏi mất thể diện...

— Thà anh lấy quyền một người chồng đã ép dụng hãn hôi những biện pháp ngăn chặn đã đi quá trớn của vợ anh, em lại thích hơn. Sao anh không dần vặt, không ray rứt em? Nếu cần nữa, anh đánh cho em vài tát tai, bắt em phải lo trăn hồn phận của em.

— Anh không bao giờ chấp nhận việc gió vỗ lực ra với người đàn bà.

— Vì thế mà em tủi hổn, em hiểu lắm anh không cần yêu em nữa. Mặt anh lúc nào cũng lạm lì. Anh chỉ nói những lời cần thiết trong cuộc sống chung của chúng ta thôi và không khí trong nhà trở thành nặng nề đến khó thở. Vì thế mà em không thích ở nhà nữa, mỗi khi Tông đến rủ em đi chơi, em nhận lời ngay.

Dạ đó. Tông mới ở bể, tán tỉnh em khiến em chỉ xem anh ta là người bạn gái nhiên thông cảm được tâm hồn em. Anh cũng thừa hiểu, không có người đàn bà nào trên trần mà, sống trong cảnh tình thân bị xét kham như em, lại có thể trành khỏi sa ngã vào vòng tay của người đàn ông biết lợi dụng đúng mức. Giả khi đó, anh hiểu em khi đã lỡ lầm rồi thì ăn năn, hối hận lắm mà anh cứu vớt em. Lối đó phải hoàn toàn vì em trong cuộc đoạn tình, đớt nghĩa nầy... Anh chỉ cần kêu một tiếng là em trở về với anh ngay! Sao anh không kêu em đi... Em khoắc khoái chớ đợi sự khắc khổ ấy...

MAI TIẾP

Truyện dài
Trinh thám — Gián điệp — Tình cảm
của TRỌNG NGUYÊN

NỮ CHÚA

140

CHƯƠNG 26

TRƯỚC GIỜ LY BIỆT

Trần Kiệt cầm lấy khẩu súng ấy và đặt nó trên đầu chiếc tủ nhỏ cạnh giường. Đến khi chàng quay lại thì thấy nàng đã cởi nốt chiếc quần ba góc ra rồi và thân hình nàng chẳng còn một mảnh vải nào nữa.

Lúc bấy giờ, Trần Kiệt càng nhận thấy nàng xinh đẹp và hấp dẫn hơn nữa.

Chàng biết giấc nhớ lại, trước đây, khi chàng còn đang trong thời gian hoạt động ở Ba Lê, chàng cũng đã từng trông thấy những vũ nữ thoát y tại các dạ tổng hội (night club) giống như thế nầy.

Tuy nhiên, dù sao những mản vũ nữ thoát y tại dạ tổng hội cũng không tạo cho chàng cái cảm giác thích thú bằng cảnh tượng lúc nầy. Lý do là rất dễ hiểu là chẳng riêng gì chàng, mà còn bao nhiêu khán giả khác cùng thưởng thức cái màn ấy làm cho chàng mất phần nào sự hứng thú đi.

Hơn nữa, biện tại, chàng chẳng những được ngắm nhìn Mộng Loan thoát y một cách trọng tâm trước mắt, mà sau đó, chàng còn có quyền được ôm tấm thân kiều diễm kia rong lông, không một ai cản trở chàng cả.

Chàng còn đang nghĩ ngợi điều ấy trong đầu óc thì Mộng Lan lại từ từ tiến đến bên chàng.

Mặc dù trong lòng chàng rất hồng thú trước hành động của Mộng Lan, nhưng lúc ấy chàng chợt nghĩ đến một việc khác, nên chàng nói ngay:

— Mộng Lan, rất tiếc rằng anh không thể làm vui lòng em được, chỉ vì anh e rằng chúng ta chẳng còn đủ thời giờ nữa. Anh cần phải ra đi ngay mới bông kịp được.

Mộng Lan thân nhiên nói:

— Chính em cũng có cái vội gì lắm, nhưng em lại còn lo sợ rằng chúng ta sẽ chẳng còn một dịp nào để gần nhau nữa mà thôi! Tuy nhiên em có linh cảm rằng lần yêu đương nầy là lần cuối cùng, dù ta sẽ xa nhau vĩnh viễn và họa chăng chỉ còn gặp lại nhau ở bên kia thế giới vậy!

Câu nói đầy bi quan của Mộng Lan khiến Trần Kiệt không khỏi cùng mình, rợn ớc.

Như vậy có nghĩa là nàng linh cảm trước rằng hoặc chàng hoặc nàng sẽ bị kẻ thù giết chết mất phen nầy.

Tuy chàng cũng lo ngại không ít, nhưng chàng vẫn cố lấy giọng điềm tĩnh nói:

— Cái vậy chớ chẳng hề gì đâu em ạ! Em hãy an tâm, chớ lo sợ gì cả. Nếu như em không đủ sức tin tưởng vào cái tài của anh thì em cũng nên tin vào vận mạng của anh đây. Theo anh thấy, vận mạng của anh rất tốt, chưa đến nỗi nào phải chết trong lúc nầy đâu.

(MAI TIẾP)

Nhựt báo CẤP TIẾN

- DÁM VIẾT ĐỀ: TIẾN BỘ
- DÁM NÓI VỊ: TỰ DO
- DÁM CHẾT CHO: TỔ QUỐC

---

(220) CHƯƠNG VIII

Mùa vàng LÁ XANH

TRẦN THANH

Tâm cười nhẹ, bảo:

— Em nói với bà, anh thích ăn nếu gì.

Ái chộp lấy cơ hội:

— Em nói anh thích ăn canh cua nấu rau đay. Như mọi khi trước kia chị Thúy vẫn nấu cho anh ăn đó.

Nghe nói tới Thúy, Tâm vẫn nét mặt xuống. Chàng im lặng một lát rồi bảo Ái.

— Em lấy đúm anh điếu thuốc ra đi.

Ái bưng cái khay bằng đồng có hình lá trao cho Tâm. Chàng rút một tiếp rồi nói giọng chán vạy:

Ái cất tiếng hỏi:

— Anh có nghe chuyện không để em đọc tiếp?

Tâm lắc đầu đáp:

— Thôi em đọc mà nghe trưa đi. Chiều hãy đọc. Anh cũng mỏi mệt lắm.

Ái đi ra ngoài.

*

Thấy vẻ tới nhà nàng thấy thăng Tiến đang đứng tỉ tê khác người hẹ một mình. Thường rằng nó mới bị rầy là gì đó nên đang khóc. Thấy nhau tay nó bảo:

— Nhà ngoại em đi vắng. Con trai đứng khóc ở ngoài đường sẩu lắm. Người ta đi qua thấy, bụ cười chạ đó.

Tiến ngoảnh người đi, không chịu nghe lời chị. Trái lại nó cứ khóc lớn hơn. Thấy bực mình, vừa toan gắt với nó thì có tiếng bà Tư bảo tôn hỏi:

— Cô Thúy đã về đó hả?

Thấy đã mới tiếng cho có lệ, bà Tư nói tiếp:

— Sang nhậu đùm thăng cu Tý xây được chưa.

Nghe bà Tư nói, nàng hơi ngạc nhiên vội nhìn qua bàng rào. Bên kia sân, bà Tư đang bế thằng Tý, em thằng Tiến. Nàng chưa kịp cất tiếng hỏi bà Tư hôn nang, trước:

— Sao, mà thăng Tiến đi đó chưa Thúy?

Thấy ngạc nhiên thật sự. Lúc nàng đi, bà Tuấn hai vẫn còn nằm ở nhà với hai đứa trẻ, bà có đau ốm gì đâu. Nàng vội nói:

— Chưa biết chuyện gì đâu bà Tư. Mà, đi chưa đau gì đó.

— Thế nó đi đâu về vậy?

— Dạ, cô mang cơm cho anh Tâm chưa mới về bà Tư ạ?

— Bữa nay cô không đi làm ư.

— Dạ không. Bị tối qua chưa trực ở trong bệnh viện đó.

Bà Tư ở mặt trông ra dang đã biết Bà coi ngay:

— Trời ơi, vậy thì cô đi vô trong bệnh viện luôn đi. Bà ấy nằm trong đó rồi đó.

Thấy mình cười, nàng đáp:

— Không có gì đâu. Chắc đi tối đi tới nhà báo sanh chớ đâu có vô trong bệnh viện. Đau ốm gì vô trong đó.

Bà Tư đưa chân ra đang bước tới:

— Bộ tôi nói dối cô lắm chi. Đâu phải đi sanh, Bà bị bàng huyết mà. Tế cuốt tự trên chiếc ghế đâu xuống đất đó.

Nghe bà Tư nói tới đây, Thúy xanh mặt. Tuy nàng chẳng nói gì bà Tuấn hai, nhưng thấm thăng trong sáy ra cho bà là nằm lo cho cả gia đình.

Nàng vội vàng nói:

— Nếu vậy để chiều chợ lại đăng bệnh viện xem sao, khỏi quá, từ trưa tới giờ chưa đau có ở nhà nên có biết gì đâu.

Dứt lời, nàng mốc tới đưa cho thằng Tiến năm đồng bạc, đã nói:

— Tiến nín đi, chị cho năm đồng đây. Ra ngoài quán ba Sáu mua bánh ăn đi. Để chị xô bệnh viện coi xem ma Tiến ra sao nghe.

Thằng Tiến được tiền, có nín khóc nhưng mặt vẫn cho phụng phịu.

Thúy không kịp chú ý tới nó nữa. Nàng vội vàng quay ra đường rồi bước tới bệnh viện.

Vừa thấy dáng Thúy, cô y tá quen đã nói ngay:

— Bà ấy cơ chừng nguy hiểm lắm đó chị Thúy.

Thúy vội hỏi:

— Liệu có sao không chị?

Cô y tá lắc đầu thở dài.

— Bàng huyết, mất máu nhiều lắm vô cái thân hư lắm. Chưa cầm kịp được mặc dầu đã chích rồi. Thế nào bà ấy cũng bơ bơ khó khăn đó chị.

Thúy hỏi ngay:

— Đi tới nằm ở đâu đó.

— Bên dãy A, phòng số 4 chị ạ.

— Em coi chị, để tôi vào coi.

Nói xong Thúy vào bước đi lại phía dãy nhà bà Tuấn Hai đang nằm. Khi tới cửa phòng, nàng gặp ông Tuấn từ trong đi ra. Nhìn nét mặt lo sầu của chồng, Thúy ái ngại vô cùng. Nàng khẽ hỏi:

— Đi đã khá chưa bà.

Ông Tuấn lắc đầu, vẻ thất vọng hiện đầy gương mặt:

— Mỗi lúc một một thêm.

Ngưng một chút, ông nói tiếp:

— Bà ấy, khó qua quá con ạ.

Thấy trên an chi:

— Chắc không đến nỗi nào đâu bà. Đã có bà thầm đi, chi con qua hết bác sĩ.

Dứt lời Thúy bước vào phòng. Bà Tuấn hai nằm thiêm thiếp trên chiếc giường sắt kê gần phòng. Mặt vẻ nhà bà tay bà tái ngắt lần đã anh năm như đã người đã chết rồi. Kinh nghiệm trong thời gian làm việc vừa qua tại bệnh viện cho Thúy biết tình trạng của người đã ghê thật nguy hiểm. Nàng đứng lặng đi.

(CÒN NỮA)

QUAN TRUNG ĐỆ NHẤT KIẾM

Nguyên tác TÂN HỒNG — Dịch thuật THƯ LANG

HỒI 26

Những [illegible] trong chùa Quảng Linh

[illegible] gia lại hỏi:

— Nếu vậy thì tiểu thư chủ không biết họ là ai hay sao?

Triệu Tử Nguyên đáp:

— Đúng thế! Tại sao đại sư lại nghiên cứu vấn đề nầy?

[illegible] nhìn ngắm không nói gì. Cặp mắt chiếu ra những tia hào quang [illegible] chăng chục vào mặt Triệu Tử Nguyên, trả hồ muốn soi thấu tim gan chàng.

Triệu Tử Nguyên ngẩm ngầm kinh hãi nghĩ thầm:

— Vị sư này [illegible] mắt chiếu ra những tia thần quang thì công lực cao thâm đến [illegible] Nhưng sao vị cao tăng mình mang công lực tuyệt thế [illegible] ngôi chùa hoang vắng tịch mịch nầy?

Nhà sư sau [illegible] nói:

— Tiểu thư chủ lại gần đây một chút.

Triệu Tử Nguyên sao sao trong đầu không đoán được nhà sư ấy vẫy muốn giở trò gì, nhưng chàng vẫn cất bước tiến lại.

Chàng vừa đứng bước, nhà sư giơ vẫy phất tay ấy một cái đẩy ra [illegible] kình phong thành như chớp tựa hồ muốn quạt Triệu Tử Nguyên.

Triệu Tử Nguyên hãi tiếng la hoảng:

— [illegible] Đại sư...

Tay áo của sư đã [illegible] người Triệu Tử Nguyên. Ngoài luồng kình [illegible] khi đàm vào đã khiến chàng đau nhức lên.

Triệu Tử Nguyên [illegible] mang vội xoay mình qua né tránh. Vừa nói tiếng [illegible] anh phong rồi lần quét vào một bên ngực Triệu Tử Nguyên chu cơ cách khẩu [illegible] chẳng đáy vội tốc.

Triệu Tử Nguyên chưa kịp hiểu kình thân mới miệng nói thì nhà sư [illegible] một bước, vươn tay mặt ra nhằm chụp vào năm đường [illegible] ngay ngách Triệu Tử Nguyên.

Thu phạp nhà sư [illegible] đến trình độ không thể tưởng tượng được. Triệu Tử Nguyên [illegible] vừa kịp giơ tay cản, chàng cảm thấy [illegible] chỗ [illegible] bị năm ngón tay của nhà sư nắm lấy.

Chàng vừa nóng nảy vừa tức giận hỏi:

— Sao đại sư lại động võ?

Nhà sư trầm giọng hỏi lại:

— Lai lịch thì chủ thế nào? Phải chăng thì chủ là người by Thảo.

Triệu Tử Nguyên lại cảng kinh ngạc, chưa kịp trả lời thì Cổ Thiên Vô đứng bên đã lên tiếng trước:

— Vị này là lão của vãn bối đây. Triệu Tử Nguyên. Vãn bối đã bạch cùng đại sư từ trước. Nhất mong đại sư quên rồi ư?

Nhà sư gật nghe đầu ngẫm nghĩ một lúc rồi đột nhiên buông tay ra nói:

— Lão tăng nông tính thành ra đường đột. Mong thí chủ miễn thứ.

Nhà sư nói rồi không chờ Triệu Tử Nguyên phản ứng đã trở gót bước đi.

Triệu Tử Nguyên giương mắt nhìn bóng sư lưng nhà sư, ngơ ngẩn xuất thần. Hồi lâu mới lên tiếng:

— Nhà sư này không biết là người thế nào? Hiển nhiên lão có điều biểu lâm tiếu đệ.

Cổ Thiên Vô đáp:

— Nhất mạng đại sư là một vị lão hữu của tiên phụ. Trước đây hai [illegible] tiểu đệ quyết định rời khỏi Thái Chiếu Bảo, nhưng bị đại sư [illegible] của bão chúa [illegible] đến trễ [illegible] trong chùa nầy thì may sao hôm qua lại gặp Triệu huynh và sức hợp tới đây hội diện.

Triệu Tử Nguyên nói:

— Thảo nào lúc đó tiểu đệ thấy Cổ huynh ra vẻ lại đặt. Nhưng Cổ huynh đã lâm tổng quản đội Ngũ y trong Thái Chiếu Bảo, sao còn quyết định bỏ [illegible] y khoa?

Cổ Thiên Vô ngập ngừng đáp:

— Cũng chuyện nay khá dài, tối đây sẽ có ngày tiểu đệ thuật rõ cho Triệu [illegible] nghe.

Triệu Tử Nguyên nghĩ thầm:

— Chắc là Cổ huynh cũng giống mình, có những điều hề ẩn khó nỗi tích bày. Mình chẳng nên miễn cưỡng gạn hỏi ý.

Chàng nghĩ vậy liền mỉm cười rồi đi sang một bên.

Cổ Thiên Vô vô tình đưa mắt nhìn vào mặt Triệu Tử Nguyên phát [illegible] ra nước da chàng tím đen lại, lồng đầu có những chấm đỏ thì kinh hãi bất tiếng la thất thanh:

— Triệu huynh! Triệu huynh cũng trúng phải chất độc Mã Lan rồi ư?

Triệu Tử Nguyên nghe Cổ Thiên Vô nhắc tới sự nguy hiểm nhân nhẽ cười đáp:

— Tiểu đệ lúc còn ở Thái Chiếu Bảo cũng bị lão ác độc tàn phế bức bách phải uống thuốc độc để vinh viễn làm nô bộc cho lão. Rồi chàng đem việc mấy ngày đã trải qua kể lại cho Cổ Thiên Vô nghe. Đồng thời chàng cho ga biết ý nghĩ của mình là nếu phải lâm nô lệ suốt đời thì thà tăng chết đi cho hơn, nên chẳng đã thủ tiêu ý nghĩ theo lão ác độ.

Cổ Thiên Vô nghe hết đầu đuôi. Mắt chiếu ra những tia kỳ quang, gã nói:

— Triệu huynh hãy yên tâm. Chất độc đó chẳng phải là không thuốc nào chữa được. Chúng ta thử sẽ đối Yên bảo chưa và lão tàn phế một [illegible]

Triệu Tử Nguyên trợn mắt lên ngạc nhiên Cổ Thiên Vô thì thấy gã thò tay vào túi móc ra hai viên thuốc mầu đen lớn bằng hạt sen, lấy lòng cổ anh sáng dưới ngọn nến vàng hỏi. Gã nói:

— Hôm ấy vãn sĩ trong nửa tăng cho tiểu đệ mấy viên thuốc giải chất độc Mã Lan. Tiểu đệ đang rồi cho lại hai viên tính để dành. Bây giờ Triệu huynh lấy mà uống. Vậy Triệu huynh hãy mở miệng ra.

Triệu Tử Nguyên tuy không dám tin hẳn nhưng thấy gã nói Bằng một giọng quả quyết, có lòng chẳng cùng mong sống nên cứ hé miệng.

Cổ Thiên Vô liền bông hai viên thuốc mầu đen ra.

Triệu Tử Nguyên vừa ngửi vào miệng thấy mùi thơm tho dễ chịu

Cổ Thiên Vô lớn tiếng:

— Nuốt đi! Nuốt cho mau!

Triệu Tử Nguyên uống thuốc rồi quả nhiên thấy trung khí lưu thông. Cổ trong khoảnh khắc người chàng phát nóng ran rất là khó chịu. Mồ hôi toát ra đầm đìa.

Cổ Thiên Vô hỏi:

— Triệu huynh đã thấy ra mồ hôi chưa?

Triệu Tử Nguyên vẫy mồ hôi như mưa đáp:

* * *CÒN NỮA*

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYỄN-TÁC KIM.DUNG — DỊCH-GIẢ HÀN-GIANG-NHẠN

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG IV

NGHỆ HÀM ĐỌA QUẬN CHÚA KINH HỒN

Vi Tiểu Bảo nhìn mặt tiểu quận chúa trắt đầy những bột rất khêo, nhưng nghe tiếng cười của cô như thứ tiếng nhạc vàng thì trong lòng cực kỳ khoái.

Cô kêu cô bằng nhân mà mà: thì cũng là gã nông cạn lắm. Điển cố? Vì nhân nhân gì là một ả kỹ nữ. Nhưng gã nghe tiếng cười đã như khoan khoái thì trong lòng không khỏi hối hận.

Sau gã lại nghĩ thế:

— Lần gặt điểm cũng chẳng có chi là xấu. Mà nó ta kiếm tiền ở Lệ Xuân viện vì thế đã bán bộ bao nhu quận chúa con mẹ nó gì đó ở Mộc Vương phủ.

Vi Tiểu Bảo lại gặp miếng thịt dưi đưt đưo tiểu quận chúa ăn và bảo cô:

— Nếu người hứa lời không trốn chạy thì ta sẽ giải khai huyệt đạo [illegible] tác cho người.

Tiểu quận chúa hỏi:

— Lấm sao mà ta chạy trốn được? Và lại mặt ta đã chạm con rắn đen, trốn ta người đâu là là xấu!

Vi Tiểu Bảo nghĩ thầm:

— Thị mà biết rồi trên mặt chưa chạm con rắn, nhất định thị muốn trốn đi. Trên lão bản cũng không nói rõ bao giờ sẽ đến đón thị ra. Giam giữ một tiểu cô nương ở trong nhà cùng thì chỉ một người phải giác là mỗi can hệ không phải tầm thường. Biết làm thế nào cho phải?

Vi Tiểu Bảo cau đăng ngăn nghĩ, bỗng người cô ra tiếng người bảo:

— Quế công công! Tiểu nhân người nhà Khang thân vương có việc xin ra mắt.

Vi Tiểu Bảo đáp:

— Được rồi! Hãy chờ ta một chút.

Gã bỏ thập giang xuống nói:

— Có người tới đó! Người đừng có lên tiếng. Đây là đâu người có biết không?

Tiểu quận chúa lắc đầu.

Vi Tiểu Bảo nói:

— Ta nói ra e rằng người sợ quá đến ngất xỉu. Nhưng người ở đây ai cũng muốn hại người. Chỉ có mình ta thương nói người mới tạm đưa người vào đây. Nếu có kẻ biết người ở trong nầy. Hừ hừ...

Gã tự bảo:

— Ta biết tìm cho gã để hãm đọa thị một cách hay nhất? Không biết thị sợ nhất là cái gì?

Sau một lúc ngẫm nghĩ, gã nói:

— Bọn ác nhân kia muốn lợi trần lúc trường người ra đánh vào đít cho đến lúc người đau quá không chịu nổi mới đồng tay.

Tiểu quận chúa đỏ mặt lên. Khác nhau sang quá chiều lý vô không khiếp.

Vi Tiểu Bảo thấy lời bàn đọa cô công hiệu liền ra mở cửa.

Người đứng ngoài là một trẻ con giảm lồi người ba chục tuổi. Hắn vẫn an Vi Tiểu Bảo rồi kính cẩn nói:

Tệ Vương gia nói! Lâu ngày không được gặp công công rất đem lòng mong nhớ. Bữa nay có kêu mời bạn hát để mời công công tới vương phủ xơi rượu nghe hát.

Vi Tiểu Bảo nghe nói có tưởng hát thì phải khỏi tính thần, nhưng gã nghĩ tới trong nhà giầu một vị tiểu quận chúa thì vừa sự có người trông thấy lại lo có kẻ lạ lẫn thật là bất tiện nên gã ngẫn ngờ chưa trả tới ngay được.

Tên sai gặm tiếp nói tiếp:

— Vương gia đã đi đón lại tiểu nhân rằng mời cho được công công gì đó lắm. Hôm nay ở tại vương phủ thật là náo nhiệt có bao xúc xắc có bầu bầu, lại còn khiêu nhiều vũng thích thú gì.

Vi Tiểu Bảo nghe nói đến những hát mới phải khỏi tính thần, bây giờ nghe đến đánh bạc càng tạo rực trong lòng. Từ ngày gã cầm đầu Thượng thiên giám, không được cờ bạc lu bù như ngày trước, mà bạn bầu cùng không đáng đến kẻ vị bọ biết gã kỉ cận đức Hoàng thượng gã thì buồn nhiều, đa đẩy một cái trước mặt lòng nhân là phải bay đầu.

Tên sai Vi Tiểu Bảo thêm khát có bạc, bây giờ được dịp thì cứ nghĩ gì đến tiểu quận chúa, đại quận chúa? Cả vui vẻ đáp liền:

— Hay lắm! Người hãy chờ ta một lúc, ta sẽ đi theo người.

Vi Tiểu Bảo quay vào phòng, cởi trói cho tiểu quận chúa, đặt cô nằm ngồi ở giường cho chân tay lạc, bảo cô:

— Ta có việc phải ra đi một lát sẽ trở về.

Giọng tiểu quận chúa lộ vẻ nghi ngờ và khoé mắt liếc nói tiếp:

— Chưa đi trên chân đi xem một cho người, ta cầu đến tiểu chân bảo mà xem mày xi vẻ nghiêm ta mới có thể của bộ mặt cho người thành hoặt đẹp.

Tiểu quận chúa ngẩn ngơ:

— Người đang đi nữa. Trên chân lại là của rất bẩu...

Vi Tiểu Bảo cười ngất lên:

— Không ăn đâu, mình đã cố tiền chỉ cần sao người đung nhan người thân hoa hương, còn phải thêm mấy ngàn lạng bạc cố chi đáng kể?

Tiểu Ô... chưa nói:

— Thôi đây... một mình sẽ lâm!

Vi Tiểu Bảo thấy cô cam nỉ đáng thương, sinh lòng không nỡ một chút [illegible] lại bắt đầu tiểu quận chúa cô đang thương gặp [illegible] cô đang [illegible] cô ăn và cầm bốn tấm bánh bát trên cao để kẻ [illegible] cô nói:

Người cô hà miệng ra là đớp được bánh rồi. Nhưng phải cho thận hành [illegible] người không được nói.

Tiểu quận chúa nói:

— Người, Người đừng đi được không?

Tay miệng cô có bánh, tiếng nói nhỏ quá cô hỗ nghe không rõ.

Vi Tiểu Bảo giả vờ không nghe thấy, mở rương lấy ra một cặp [illegible] phẩm vào tới sau. Gã mở cửa ra ngoài khóa trái cửa lại rồi lật đật theo tên sai giám đến phủ Khang Thân Vương.

(CÒN TIẾP)

THÔNG - BÁO

Của Nam-Đô Tửu-Gia

NHÀ HÀNG CA VŨ NHẠC

199-205 Đ.L. NGUYỄN-THÁI-HỌC

— SAIGON —

XIN CHÂN THÀNH CẢM TẠ QUÍ KHÁCH ĐÃ CHIẾU CỐ ĐÔNG ĐẢO. XIN QUÍ KHÁCH VUI LÒNG THỨ NHỮNG THIẾU SÓT Ở BƯỚC BẮN ĐẦU, VÀ XIN NHẬN NƠI ĐÂY LÒNG TẠ ƠN CỦA CHÚNG TÔI.

Nhà hàng NAM-ĐÔ

VẪN MỞ CỬA.

PHẦN CA VŨ NHẠC ĐỂ GIÚP QUÍ KHÁCH TIÊU KHIỂN, TRONG KHI ÁY NAM ĐÔ TỬU GIA VẪN MỞ CỬA NHƯ THƯỜNG LỆ

Sáng: ĐIỂM TÂM

Trưa Tối: DÙNG CƠM TÂY, TÀU, VIỆT CHỌN LỌC

CÁC MÓN NHẮU: CHẢO, GÀ NƯỚNG, CÁ 3 THỨ v.v...

NHẬN LÃNH ĐẶM TIỆC TẠI NHÀ HÀNG, HOẶC ĐEM TỚI TỰ THẤT QUÍ KHÁCH

VÕ VĂN TÔNG và BẢO THU

TIN TỨC KHẮP NƠI

CSDC hăng lựu đạn cay vào trường Tân Văn

SAIGON. — Hồi 16 giờ 30 một chiếc xe Jeep màu xanh chở một toán cảnh sát DC chạy tiến đường Trần Quý Cáp đến trước trường Trung Học Tân Văn đùng ném đã lựu bắn 5 trái lựu đạn cay vào trường, giữa lúc các học sinh đang chăm ngồi Giáo sư giảng bài.

Học sinh Tân Văn chạy tán loạn như ong vỡ tổ, nhỏ trái lựu đạn cũng vẫn nổ trong phòng học khiến một số học sinh bị ngất xỉu và nôn mửa dữ dội.

Được biết, trường Trung học Tân Văn từ trước đến nay vẫn đông người cuộc trạnh đấu kể từ khi SVHS phát động chiến dịch chống đàn áp.

Mỹ kiều say đập phá nhà hàng

SAIGON. — Hồi 22 giờ 15 đêm hôm qua, đông Nguyễn Văn Thơ 37 tuổi, quản lý bar «Công chúa» đường Tự Do Saigon cùng đồn đầu xe của toán tuần cảnh hầu hợp thoa Mỹ kiều tên Kelly Edward định làm lu một cô chiếu đãi nhưng bị chống đối. Mỹ kiều xoay ra đập phá tung bừng gây thiệt hại vật chất khá nặng.

Nhân viên cảng lực liền đến nơi điều tên Mỹ say về bốt.

Em bé 5 tuổi bị bắt cóc?

GIA ĐỊNH. — Chiều 24-4-70, em Quốc 5 tuổi đi học Trường Nhân Giáo gần nhà, nhưng đến 8 giờ tối không thấy em trở về. Cả gia đình liền chia nhau đi tìm đi tìm khắp nơi nhưng không thấy. Có người hàng xóm ngồi gần đó cho biết vào giờ nói trên thấy trên 1 chiếc xe Toyota có 4 người đàn ông em Quốc mặc áo caro và tóc hớt ngắn. Gia đình em Quốc đã đi cơ bo

TIẾP THEO D TRANG 1

— Chủ Tịch: Ô. Huỳnh Hữu Hiền.

— Đệ Nhất Phó CT: Ô. Nguyễn Đã Tho

— Đệ Nhị Phó CT: Cô Lê Thị Hồng.

— Tổng thư ký: Nguyễn Trọng Đạt

— Phó TTK: Trần Thanh Đăng.

— Thủ Quỹ: Cô Dương Thị Đại.

— Phó Thủ Quỹ: Ô. Nguyễn Ngọc Hiếu.

Trong cuộc tiếp xúc đầu tiên với chúng đồn ở Nguyễn Trọng Đạt, TTK Nghiệp Đoàn cho biết, Nghiệp đoàn của ông đã có những liên lạc với Nghiệp Đoàn nhân viên Phi Hành Quốc tế và trong một tương lai gần đây, với sự yểm trợ của Liên Hiệp Nghiệp Đoàn Đô thành, Nghiệp đoàn của ông sẽ gia nhập vào hệ thống Quốc Tế nay.

Ông Đạt cũng cho biết, Nghiệp Đoàn Nhân Viên Phi Hành VN sẽ mở rộng sự thu nhận tất cả nhân viên phi hành các Hãng Hàng Không đang hoạt động tại Việt Nam cho không riêng gì nhân viên phi hành của Công Ty Hàng Không Việt Nam mà thôi.

V.K. TRÊN ĐẤT CHẾT!

(TIẾP THEO TRANG 1)

Nhiều đại phó sợt nghiệp!

Có nhiều Việt Kiều chả giầu ở Nam Vang, sau khi trông «Cập đường», tự tích trong đại phó đã trở thành trắng tay do liên miên phải đem tiền đến thế giang, vì bết bị cọ quan sát bắt đến lực lượng kia bắt tra và khảo cứu.

Muốn hồi hương? Được nhưng phải đi mình trần!

Một số Việt Kiều thoát về từ biên giới TayNinh đã cho biết rằng hiện nay tại Nam Vang có rất các Việt kiều khá giả đang vận động nhờ Tòa Đại Sứ Nhựt Bổn là đưa chế tạo và can thiệp với Chính Phủ Cambốt cho họ được hồi hương. Tòa Đại Sứ Nhựt đã tỏ ra vô cùng sốt sắng và hứa hẹn giúp đỡ Kiều bào ra bên đó. Nhưng, chả đương cuộc Nam Vang trong khi chấp nhận cho Việt kiều hồi hương thì đã ra điều cùng cần truyết đối là hồi hương cứ hồi hương những nhà cửa và tài sản chim sổi phải bỏ lại tất cả và phải lăm giấy cam kết rằng không bao giờ trở lại đất Cao Miên một lần thứ hai. Mặt khác, lúc hồi hương, khi ra sân bay, các Việt kiều phải chịu một sự khám xét tắt kỹ lưỡng chỉ được phép mang theo 2 bộ đồ mặc mà thôi, người chỉ được bọc trong mình 1000đ để chi phí đi đường. Người ra không được mang theo tiền bạc gì cả, cho lên tới người bị bắt quả tang là xử tử ngay.

(CÒN TIẾP)

TIẾP THEO C TRANG 1

4) Ô. Ung Thi, chủ nhân rạp chiếu bóng Đại Nam và Rex, là người thay thế bạn cho Ủy Ban Ô Ung để đại thế cho tiếp thu được trong rạc xuất hát tại 2 rạp nói trên trong ngày 1 tháng 5.1970 để giúp Quỹ Cứu Trợ Việt Kiều Cam Bốt hồi hương. Được sung đồng hoạt để thiệt thành hưởng ứng.

5) Phái đoàn chính thức đại diện Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa gồm ô. nhân viên (B.S. Trần Ngọc Phiêu, ông Phạm Huy Tự, ông Đỗ Trung Chu, B.S. Đặng Quốc Phú, ông Nguyễn văn Hiếu và ông Nguyễn Phước Bửu Tập), do ông Tổng Trưởng Xã hội bác sĩ Trần Ngọc Phiêu làm Trưởng phái đoàn và Ông Phạm Huy Tự, sự thân làm Phó Trưởng đoàn sẽ đáp phi cơ Hãng Không Việt Nam thẳng phái từ Tân sơn Nhất đi Nam Vang hồi 12 giờ trưa ngày chủa nhựt 26-4-70.

Giờ chót, có tin phái đoàn hoãn ngày đi Nam Vang đến thứ năm 30-4

2.000 SVHS và PT lại xuống đường

TIẾP THEO A TRANG 1

Điều đáng ghi nhận là khách nhân đu của chiếu thứ Bảy khi đi qua bên rực nay tính đã. Xe cảnh đã đông và có người đã quăng ra giữa lộ để tránh thiệt. Trông hoàn cảnh thực là thê thảm !!

Vào lúc đó, thì Sinh viên tại chiếu An Quang đã chia ra 3 nhóm: Minh Mạng, Lý Thái Tổ và phía sau chân An Quang thoát đi trong toàn nhà. Chúng nhà nhận thấy, bà đã trang bị đầy đủ các tuồi nước để và chanh đã chống lại hơi cay.

Cam Bốt yêu cầu Hoa Kỳ...

TIẾP THEO B TRANG 1

Đã số Việt kiều cho biết kể các tiểu cầu Hải quân Cam Bốt tới đón nhà và kéo luôn cả bọ đi, bọ sợ quá vì không biết sẽ bị đưa đi đâu và những gì sẽ xảy ra cho bọ.

Cam Bốt sắp hết xăng?

Lực lượng Việt cộng chiếm đại tại Cam Bốt đang đe dọa nguồn tiếp tế dầu lửa quan trọng để giữ cho Cam bốt có thể sống được.

Mỗi đe dọa này hiện nay chưa rõ rệt lắm bắt nguồn từ sự kiện những tên phá hoại Cộng sản đã giật mìn một phần của đường xe lửa nối Nam Vang với khu vực Sihanoukville, cảng ra là Kompong Som. Giới chức hữu sự cho biết nhiều đường xe lửa khác cũng bị phá hoại.

Việt chuyển hết dầu xăng hiện nay phải giao cho xe đò.

Nam Vang hiện nay chỉ còn có đủ xăng xài trong 20 ngày.

Xóm nhà nổi ở Nam Vang đã bị kéo đi

NAM VANG 25.4 (AP). — Các tàu đồ bộ của Hải quân Cam Bốt bắn thử Bảy đã khởi sự kéo một số nhà nổi của Việt kiều trên sông Cửu Long xuống nơi địa điểm cách giữa sông, cách xa thủ đô Nam Vang. Những nhà nổi nầy bị kéo đi trong lúc các Việt kiều đang có mặt trong nhà.

Người ta ước chừng 150 căn nhà nổi nầy gần thành phố Nam Vang đã bị kéo đi một địa điểm khác ra Nam Vang để tránh cho Nam Vang khỏi bị sự đe dọa của 1000 Việt kiều sống trong những nhà nầy.

Lăng nổi nầy, một trung tâm thu hút đu khách của Cam Bốt, bị kéo xuống bờ phía phải cách Nam vang chừng 3cs.

Phân Ưu

Được tin trễ:

Cụ NGUYỄN VĂN TÀI

thân phụ Trung tá NGUYỄN THANH KHE LD 40 CBCD đã qua đời tại Cần Thơ.

Thành thật chia buồn cùng gia đình Trung tá và cầu nguyện hương hồn Cụ sớm tiêu diêu miên cực lạc.

Trung tá TRẦN VĂN TUỆ
Liên đoàn trưởng LĐ 5 CBCT

Cảnh sát tổng Thương phế binh

TIẾP THEO H TRANG 1

Cuộc họp báo ngắn trước thềm QH

Tuy đây, theo lời Anh Nguyễn Đạnh, phát ngôn viên chính thức, thì cuộc họp báo thời gian ngắn, ít trong TPB đã thanh lọc và nói trong với sự thanh dự của [illegible] TPB tại các tỉnh, các vùng. Trả lời một câu hỏi của bạn chí về «đoàn chi nguyên quán» anh Đạnh cho biết «không có ở không phải binh mà cho có thể tổ hợp đưa đến trước việc kiểu bão bị tên sát thì, khác chân người đến VN lành lặn không thể [illegible] trước chung», nay Đạnh cho [illegible] quan do anh ấy TPB thành [illegible] không có 1 giới hạn mà sự chưa [illegible] và luôn luôn đến sát hàm nghênh sự gia nhập của mọi tầng lớp nhân dân».

Anh Đạnh cho biết thêm hiện nay đã có 10.000 TPB gửi tên gia nhập mà đã có sự giới hạn những TPB bị tàn phế trên 50% thì không được gia nhập. Sau phát biểu hạn, Thượng [illegible] được đọc, lên án nhà [illegible] đã quên niềm sai lầm đối với binh lính, không chấp đến điều ngày ngăn với vàng, đã ném quyết trong tình thần bồ thí và khinh rẻ, trên tránh vấn đề định của 1 TPB bằng chánh sách «làm cho [illegible] tên kết công quỹ». Một lần nữa TPB kêu gọi sự [illegible] của mọi giới để đặt vấn đề [illegible] quyền.

Trong tập này, một bức [illegible] gửi Ông Thống và Thủ Tướng đã được nhà sản Ar. Kw [illegible] đọc trước báo chí để kêu gọi sự [illegible] của chánh quyền. Đến [illegible] giữa sự sinh [illegible] vào lúc 8 giờ ánh em TPB đã trở về trụ sở với sự bộ tổng của Cảnh Sát.

SỰ THẬT VỀ MỸ PHẨM M.LARGER NHƯ THẾ NÀO?

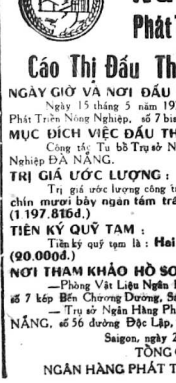

Đây mỹ phẩm [illegible] M.LARGER đã được đa [illegible] và đang quảng bá rộng rãi trên báo chí, [illegible] Á Châu nhưng Mỹ phẩm Việt Hàn và Mỹ phẩm M.LARGER giúp quý vị [illegible] ngày lý tưởng [illegible] đẹp 100% không hại sức khỏe.

Xin quý vị [illegible] đại lý và phát hành đây nhất tại:

Nhà Tổng quan lý phát hành Mỹ phẩm M LARGER.
86 B3. Bùi chu Saigon.
Đ.T. 23596.

Thân gửi quý vị,
Em đã dùng Mỹ phẩm M.LARGER
Thật là kết quả mỹ mãn
Em sẽ giới thiệu Mỹ phẩm này cho các giới phụ nữ.
Chúc hàng triệu phát đại
Mỹ Tiên, Xuân Lan

Số 86-88 Bùi Chu Saigon, hay gọi điện thoại số 23.596 sẽ có nhân viên mang đến tận tay quý vị, hay gửi bưu phiếu 2.000đ để tên cô NGUYỄN LÊ THỦ.

Chi Nhánh tại Đô Thành và các Tỉnh

SAIGON: Viện uốn tóc MỸ VÂN số 28 đường Nguyễn Minh Chiếu Phú Nhuận.

VŨNG TÀU: Thẩm Mỹ Viện THỦY TRANG 55 23B Đường Trần Hưng Đạo.

QUI NHƠN: THANH TUYẾT số 40 Đường Cường Để.

NHA TRANG: Số 43 Đường Hồng Bàng (Xóm Mới).

ĐỊNH TƯỜNG: MINH THẢI 55 73 Đường Lý Văn Duyệt (Mỹ Tho).

VĨNH LONG: Thiên Ngọc số 70 Phan Thanh Giản

NGÂN HÀNG Phát Triển Nông Nghiệp

Cáo Thị Đấu Thầu Công Khai

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU:

Ngày 15 tháng 5 năm 1970, hồi 09 giờ tại Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp, số 7 bis Bến Chương Dương, Saigon.

MỤC ĐÍCH VIỆC ĐẤU THẦU:

Công tấy Tu bổ Trụ sở Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp ĐÀ NẴNG.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG:

Trị giá ước lượng công tác là: Một triệu một trăm chín mươi bảy ngàn tám trăm mười sáu đồng chẵn (1.197.816đ.)

TIỀN KÝ QUỸ TẠM:

Tiền ký quỹ tạm là: Hai mươi ngàn đồng chẵn (20.000đ.)

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ:

— Phòng Vật Liệu Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp, số 7 kép Bến Chương Dương, Saigon.

— Trụ sở Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp ĐÀ NẴNG, số 56 đường Độc Lập, trong những ngày giờ làm việc.

Saigon, ngày 23 tháng 4 năm 1970

TỔNG GIÁM ĐỐC
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG NGHIỆP

Đoàn KIM CHUNG 6

Tái xuất Giang Hồ

Tại Rạp OLYMPIC sau số lực của:

— 9 Hoa vì (Hồng vì CHIỀU và 8 chân tay) làm suất ngày đêm.

— 50 Nghệ sĩ chuyên viên tập dượt tưng bừng.

— Trống mõ, thổ nê, thổ sắc cùng hàng sự dựng nhà Rạp OLYMPIC.

— Long trọng khai trương 3 giờ chiều và 8 giờ tối chủ nhật 26-4-70, tối thứ hai 27-4-70 và liên tiếp trình diễn vô :

HỒNG CÔ TUYỆT KIẾM

— Sẽ ra mắt quý vị 4 đào kép trẻ mới gia nhập:

HÀ MỸ XUÂN, MINH ĐỨC, KIỀU LỆ MAI và kép trẻ đẹp PHƯƠNG TRÚC BÌNH, hợp cùng cặp DIỆU HIỀN và THANH HẢI và toàn ban.

Giá vé 60đ, đến 200đ. mà thôi.

Những tâm hồn thác loạn hãy đến Nam Đô, 199 Nguyễn Thái Học — Saigon trong các đêm 24, 25, 26-4-70 để nghe hơn Hai mươi Ca sĩ thượng thặng Hát Cho Quê Hương 20 năm khói lửa

LẬP TRƯỜNG

(Tiếp theo trang 1)

chính trị ở miền Nam. Nói khác đi, Hoa Kỳ có thể chấp nhận cho Mặt Trận Giải Phóng Miền N am có một số quyền lợi nào đó trong giải pháp chính trị tương lai.

Nguyên tắc cộng sống trong giải pháp chính trị tổng quát đó quả thật phần lớn khắt vọng tự do và dân chủ cũng như công bằng của nhân dân Hoa Kỳ, một dân tộc đã nhiều lần đứng ra đánh vực lẽ phải xương máu, tốt sản để bảo vệ tự do, dân chủ và công bằng cho mình và choác nước yêu chuộng tự do, dân chủ và công bằng. Vì tự do dân chủ và công bằng, Hoa Kỳ đã dân thân trong lẽ nhị thế chiến chống xâm lăng của phát xít Đức, Nhựt. Vì tự do, dân chủ và công bằng, Hoa Kỳ đã can thiệp ở Đại Hàn chống xâm lăng của cộng sản vào Nam Triều Tiên. Ngày nay, vì tự do, dân chủ và công bằng, Hoa Kỳ cũng hưởng ứng lời kêu gọi của Việt Nam Cộng Hòa để giúp Miền Nam Việt Nam thực hiện nguyện vọng tự do, dân chủ và công bằng.

Đó là về phía người Hoa Kỳ và đó là quan niệm công bằng tự do dân chủ của Hoa Kỳ.

Nhưng, ai ai cũng biết, trên thế giới, trong một quốc gia và ngay cả giữa cả nhân trong một tập thể, có nhiều quan niệm công bằng. Vì vậy, quan niệm công bằng của một nước nào không chắc giống và phù hợp với nguyên tắc công bằng của nước kia. Trong hầu hết các trường hợp đều có sự va chạm giữa nhiều quan niệm công bằng. Chắc chắn quan niệm công bằng của Hoa Kỳ không hẳn phù hợp với lẽ quan niệm của Việt Nam Cộng Hòa.

Vậy, quan niệm công bằng của VNCH và giải pháp chính trị cho Việt Nam phải như thế nào?

Phải công nhận rằng quan niệm công bằng của Hoa Kỳ có nhiều điểm phù hợp với quan niệm VN. Việt Nam Cộng Hòa cũng muốn tự quyết một mình, không có sự can thiệp của bên ngoài. Việt Nam Cộng Hòa cũng muốn quân Bắc Việt phải rút hết và không trở lại Miền Nam VN. Việt Nam Cộng Hòa cũng muốn tôn trọng quyết định dân nhân dân Việt Nam trong việc chọn lựa giải pháp cho chính mình.

Nhưng 2 quan niệm Việt Nam và Hoa Kỳ có điểm khác biệt: Việt Nam Cộng Hòa không muốn liên hiệp với cộng sản và trong lập thân cộng Việt Nam Cộng Hòa tự cho là nạn nhân của xâm lăng cộng sản. Cho nên VNCH chống những đòi hỏi cộng sản phải chấm dứt cuộc xâm lăng bằng cách rút hết quân đội về Bắc ma đồn đòi hỏi về một chính trị, là cộng sản Việt Nam Chánh Phủ VNCH tự quyết về nội bộ một cách đúng nghĩa đầy đủ của sự việc tự quyết về nội bộ.

Nội bộ mà VNCH quan niệm đây là nội bộ Miền Nam Việt Nam cộng sản. Đối với Hoa Kỳ, cộng thêm nhân VNCH không muốn chấp nhận cho Hoa Kỳ có thể là VNCH không muốn chấp nhận cho Hoa Kỳ có thể là VNCH không muốn chia sẻ với cái gọi là MTGPMN một chút quyền lợi chính trị nào, dù là về đặt dai hay quyền binh dù là ở hạ tầng hay thượng tầng, hay ở trung tầng.

Cũng Hoa Kỳ cũng thừa nhận rằng VNCH bị xâm lăng nhưng chính Hoa Kỳ lại muốn cho lực lượng cộng sản có một số quyền lợi nào đó trong giải pháp chính trị. Đây là điểm khác biệt chính yếu và căn bản giữa hai quan niệm công bằng. Cuộc tranh chấp quan điểm nào sẽ là đầu để giải quyết liệt và gay go giữa VNCH và Hoa Kỳ và giữa VNCH và Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam. Khách quan xét, chúng ta nghĩ sao về lập trường nếu trên của Hoa Kỳ?

Cáo Thị Đấu Thầu

MỤC ĐÍCH:

Đấu thầu cung cấp máy đánh chữ theo Điều Kiện Sách số 4080.

ĐỊA ĐIỂM và NGÀY, GIỜ MỞ THẦU:

15 giờ, ngày 18 tháng 5 năm 1970 tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự Saigon.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH:

Nha Mãi Hóa, Cơ quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 20 tháng 4 năm 1970

CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG.

CÔNG TY ĐIỆN LỰC VIỆT NAM
NHA TRANG BỊ
SAIGON, ngày 13 tháng 4 năm 197.
Số 575 TB/UP SG/KS

Cáo thị đấu thầu công khai

— CÔNG TÁC: Xây cất văn phòng, kho và tường rào tại Ty Điện Lực LONG XUYÊN.

— THỜI GIAN THỰC HIỆN: Chín mươi ngày (90 ngày).

— TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG: 2.497.718đ00.

— TIỀN KÝ QUỸ TẠM: Bảo chực ngân đồng (40.000đ00).

— TIỀN KÝ QUỸ THIỆT THỌ: 1/50 giá thầu thấp.

— NGÀY VÀ NƠI NỘP ĐƠN XIN DỰ THẦU: Đơn xin dự thầu phải gửi đến NHA TRANG BỊ, CÔNG TY ĐIỆN LỰC VIỆT NAM, 12 Hồng Thập Tự, Saigon (lầu III) chậm nhất là 9giờ30 ngày 14-5-70; hoặc tại phòng hợp CÔNG TY CĐVV, 72 Hai Bà Trưng, Saigon từ 9 giờ 30 đến 10 giờ ngày 14-5-70.

— NƠI MỞ THẦU: Tại phòng hợp CÔNG TY ĐIỆN LỰC VIỆT NAM, 72 Hai Bà Trưng, Saigon.

— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ VÀ LẤY MẪU THIẾT KẾ: Sở Kế Hoạch Kiểm Soát Nha Trang Bị, Công Ty Điện Lực Việt Nam 12 Hồng Thập Tự, Saigon. (lầu III).

CÔNG TY ĐIỆN LỰC VIỆT NAM

BÁN

1 Camion CHEVROLET EA-8314, kiểu C-6503 (1961) 6 máy, 20 mã lực có gắn 1 bồn chứa 7.000 lít. Muốn biết thêm chi tiết, xin liên lạc Phòng Mai Dịch ESSO, 8 Thống Nhứt Saigon (Đ.T. 99.911-99.915 — Máy 272)

Tư-Thục VIỆT-ANH-PHÁP

VĂN-HÓA

VƯỜN TRẺ — MẪU GIÁO

Với những đặc điểm lý tưởng:

— Trường sở có vườn cây trong mát, yên tĩnh và an ninh.
— Tiền đường sạch đẹp lớn con em.
— Giáo chức kinh nghiệm và tận tâm.
— Tổ chức học phương pháp sư phạm.
— Học phí phải chăng và thích hợp cho mọi gia đình.

KHAI GIẢNG NGÀY 30-4-70

Kính mời Quý vị Phụ Huynh Học Sinh đến quan sát Trường Sở và ghi danh gấp cho con em.

Tại địa chỉ: 131D Chi Lăng — Phú Nhuận

In tại nhà in riêng của CẤP TIẾN 242 ter, Phan đình Phùng — SAIGON

Quản lý: PHẠM-VĂN-BỂ